

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 86

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
23 Μαρτίου 2013

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 86/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 79 της 16.3.2013

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 86/02

Υπόθεση C-12/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 (αίτηση του Dublin Metropolitan District Court — Ιρλανδία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Danise McDonagh κατά Ryanair Ltd [Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» — Υποχρέωση παροχής βοήθειας στους επιβάτες σε περίπτωση ματαιώσεως πτήσεως λόγω «έκτακτων περιστάσεων» — Ηφαιστειακή έκρηξη συνεπαγόμενη απαγόρευση της εναέριας κυκλοφορίας — Έκρηξη του ισλανδικού ηφαιστείου Eyjafjallajökull]

2

2013/C 86/03

Υπόθεση C-26/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 (αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Belgische Petroleum Unie VZW κ.λπ. κατά Belgische Staat (Οδηγία 98/70/ΕΚ — Ποιότητα της βενζίνης και των καυσίμων ντίζελ — Άρθρα 3 έως 5 — Περιβαλλοντικές προδιαγραφές των καυσίμων — Οδηγία 98/34/ΕΚ — Διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας — Άρθρα 1 και 8 — Έννοια του «τεχνικού κανόνα» — Υποχρέωση κοινοποίησης των σχεδίων τεχνικών κανόνων — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα στις πετρελαϊκές εταιρίες που θέτουν στην αγορά βενζίνη και/ή καύσιμα ντίζελ να θέτουν στην αγορά, κατά τη διάρκεια του ίδιου ημερολογιακού έτους, επίσης ορισμένη ποσότητα βιοκαυσίμων)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2013/C 86/04	Υπόθεση C-175/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του High Court of Ireland (Ιρλανδία)] — H.I.D., B.A. κατά Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό ευρωπαϊκό καθεστώς ασύλου — Αίτηση υπηκόου τρίτης χώρας για τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα — Οδηγία 2005/85/EK — Άρθρο 23 — Δυνατότητα προσφυγής σε κατά προτεραιότητα διαδικασία επεξεργασίας αιτήσεων ασύλου — Εθνική διαδικασία εφαρμόζουσα κατά προτεραιότητα διαδικασία για την εξέταση των αιτήσεων που υποβάλλονται από πρόσωπα ανήκοντα σε κατηγορία οριζόμενη ανάλογα με το κριτήριο της ιθαγένειας ή της χώρας καταγωγής — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Άρθρο 39 της εν λόγω οδηγίας — Έννοια του όρου «δικαστήριο» κατά το άρθρο αυτό) 3
2013/C 86/05	Υπόθεση C-301/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Φορολογική νομοθεσία — Μεταφορά φορολογικής κατοικίας — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Φορολόγηση των μη αποκομιδισίων υπεραξιών — Φόρος κατά την έξοδο από την επικράτεια) 4
2013/C 86/06	Υπόθεση C-394/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση της Komisija za zashtita ot diskriminatsia (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valeri Hariev Belov κατά CHEZ Elektro Bulgaria AD κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Έννοια του όρου «εθνικό δικαστήριο» — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου) 4
2013/C 86/07	Υπόθεση C-396/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 29ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση του Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța — Εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης κατά του Ciprian Vasile Radu (Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο εκδόθηκε στο πλαίσιο της άσκησης ποινικής δίωξης — Λόγοι μη εκτέλεσης) 5
2013/C 86/08	Υπόθεση C-642/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση του Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stroy trans EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — Δικαίωμα εκπτώσεως — Άρνηση αναγνώρισεως — Άρθρο 203 — Μνεία του ΦΠΑ στο τιμολόγιο — Απαιτητό — Υπαρξη φορολογητέας πράξεως — Εκτίμηση με τον ίδιο τρόπο έναντι του εκδότη του τιμολογίου και έναντι του αποδέκτη του — Επιβάλλεται) 5
2013/C 86/09	Υπόθεση C-643/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση του Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LVK — 56 EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — Δικαίωμα εκπτώσεως — Απόρριψη του αιτήματος ασκήσεως του εν λόγω δικαιώματος — Άρθρο 203 — Αναγραφή του ΦΠΑ επί του τιμολογίου — Απαιτητό — Υπαρξη φορολογητέας πράξεως — Ίδια εκτίμηση όσον αφορά τον εκδότη και τον αποδέκτη του τιμολογίου — Αναγκαιότητα) 6
2013/C 86/10	Υπόθεση C-496/12: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακία) στις 6 Νοεμβρίου 2012 — Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA κατά Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s. 7
2013/C 86/11	Υπόθεση C-595/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 19 Δεκεμβρίου 2012 — Loredana Napoli κατά Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria 7

2013/C 86/12	Υπόθεση C-597/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2012 η Isdin SA κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2012 στην υπόθεση T-366/11: Bial-Portela & Ca, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	8
2013/C 86/13	Υπόθεση C-599/12: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) στις 20 Δεκεμβρίου 2012 — Jetair NV και BTW-eenheid BTWE Travel4you κατά FOD Financiën	9
2013/C 86/14	Υπόθεση C-604/12: Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 27 Δεκεμβρίου 2012 — HN κατά Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ιρλανδία και Attorney General	9
2013/C 86/15	Υπόθεση C-617/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 18 Δεκεμβρίου 2012 — Astrazeneca AB κατά Comptroller-General of Patents	10
2013/C 86/16	Υπόθεση C-11/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) στις 10 Ιανουαρίου 2013 — Bayer CropScience AG	10
2013/C 86/17	Υπόθεση C-17/13: Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 14 Ιανουαρίου 2013 — Alpina River Cruises GmbH και Nicko Tours GmbH κατά Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia	10
2013/C 86/18	Υπόθεση C-19/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 15 Ιανουαρίου 2013 — Ministero dell'Interno κατά Fastweb SpA	11
2013/C 86/19	Υπόθεση C-20/13: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 15 Ιανουαρίου 2013 — Daniel Unland κατά Land Berlin	11
2013/C 86/20	Υπόθεση C-22/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 17 Ιανουαρίου 2013 — Mascolo κατά Ministero dell' Istruzione, dell' Università e della Ricerca	12
2013/C 86/21	Υπόθεση C-35/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte Suprema di Cassazione (Ιταλία) στις 24 Ιανουαρίου 2013 — ASS.I.C.A. και Krafts Foods Italia SpA κατά Associazioni fra produttori per la tutela del «Salame Felino» κ.λπ.	13
2013/C 86/22	Υπόθεση C-54/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Ιανουαρίου 2013 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 21 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-270/08, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής	14

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 86/23	Υπόθεση T-269/00: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Sagar κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μείωση των εργοδοτικών εισφορών για επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην περιφέρεια της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των καταβληθεισών ενισχύσεων — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος) ...	15
--------------	---	----

2013/C 86/24	Υπόθεση T-272/00: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Barbini κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μείωση των εργοδοτικών εισφορών για επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην περιφέρεια της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των καταβληθεισών ενισχύσεων — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος) 15	15
2013/C 86/25	Υπόθεση T-273/00: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Unindustria κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μείωση των εργοδοτικών εισφορών για επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην περιφέρεια της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των καταβληθεισών ενισχύσεων — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος) 16	16
2013/C 86/26	Υπόθεση T-368/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2013 — Travetanche Injection κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Απόρριψη της κύριας προσφυγής — Κατάργηση της δίκης) 16	16
2013/C 86/27	Υπόθεση T-551/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2013 — BSI κατά Συμβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Ντάμπινγκ — Επέκταση του δασμού αντντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές των προϊόντων αυτών που αποστέλλονται από τη Μαλαισία — Μη συνδεδεμένος εισαγωγέας — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Κανονιστική πράξη για την οποία απαιτούνται μέτρα εκτελέσεως — Απαράδεκτο) 17	17
2013/C 86/28	Υπόθεση T-347/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Ιανουαρίου 2013 η Dana Mocová κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση F-41/11, Mocová κατά Επιτροπής 17	17
2013/C 86/29	Υπόθεση T-1/13: Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2013 — Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ — Montres Tudor (GLAMOUR) 18	18
2013/C 86/30	Υπόθεση T-12/13: Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2013 — Sherwin-Williams Sweden κατά ΓΕΕΑ — Akzo Nobel Coatings International (ARTI) 18	18
2013/C 86/31	Υπόθεση T-13/13: Προσφυγή της 3ης Ιανουαρίου 2013 — MasterCard International κατά ΓΕΕΑ — Nehra (surfpin) 19	19
2013/C 86/32	Υπόθεση T-14/13: Προσφυγή της 3ης Ιανουαρίου 2013 — Seal Trademarks κατά ΓΕΕΑ — Exel Composites (XCEL) 19	19
2013/C 86/33	Υπόθεση T-26/13: Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2013 — dm-drogerie markt κατά ΓΕΕΑ — Semtee (CALDEA) 20	20
2013/C 86/34	Υπόθεση T-27/13: Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2013 — Elan κατά Επιτροπής 20	20
2013/C 86/35	Υπόθεση T-31/13 P: Αναίρεση ασκηθείσα στις 24 Ιανουαρίου 2013 από τον Vincent Bouillez κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε στις 14 Νοεμβρίου 2012 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-75/11, Bouillez κατά Συμβουλίου 22	22

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 86/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 79 της 16.3.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 71 της 9.3.2013

EE C 63 της 2.3.2013

EE C 55 της 23.2.2013

EE C 46 της 16.2.2013

EE C 38 της 9.2.2013

EE C 32 της 2.2.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 (αίτηση του Dublin Metropolitan District Court — Ιρλανδία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Danise McDonagh κατά Ryanair Ltd

(Υπόθεση C-12/11) ⁽¹⁾

[Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 — Έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» — Υποχρέωση παροχής βοήθειας στους επιβάτες σε περίπτωση ματαιώσεως πτήσεως λόγω «έκτακτων περιστάσεων» — Ηφαιστειακή έκρηξη συνεπαγόμενη απαγόρευση της εναέριας κυκλοφορίας — Έκρηξη του ισλανδικού ηφαιστείου Eyjafjallajökull]

(2013/C 86/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Dublin Metropolitan District Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Danise McDonagh

κατά

Ryanair Ltd

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Dublin Metropolitan District Court — Ερμηνεία και κύρος των άρθρων 5 και 9 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1) — Ορισμός των «έκτακτων περιστάσεων» κατά την έννοια του κανονισμού — Περιεχόμενο — Ματαίωση της πτήσης, λόγω απαγόρευσης κυκλοφορίας στον ευρωπαϊκό εναέριο χώρο κατόπιν της έκρηξης του ισλανδικού ηφαιστείου Eyjafjallajökull

Διατακτικό

1) Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, έχει την έννοια ότι περιστάσεις, όπως αυτές της απαγορεύσεως της εναέριας κυκλοφορίας σε τμήμα του ευρωπαϊκού εναέριου χώρου λόγω της εκρήξεως του ηφαιστείου Eyjafjallajökull, συνιστούν «έκτακτες περιστά-

σεις» κατά την έννοια του κανονισμού αυτού και δεν απαλλάσσουν τους αερομεταφορείς από την υποχρέωση παροχής φροντίδας που προβλέπεται στα άρθρα 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 9 του κανονισμού 261/2004.

- 2) Τα άρθρα 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 9 του κανονισμού 261/2004 έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση ματαιώσεως πτήσεως λόγω «έκτακτων περιστάσεων» οι οποίες έχουν την ίδια διάρκεια με τις περιστάσεις της κύριας δίκης, η υποχρέωση παροχής φροντίδας προς τους επιβάτες αεροπορικών πτήσεων που προβλέπεται με τις διατάξεις αυτές πρέπει να τηρείται, χωρίς εκ του λόγου αυτού να κλονίζεται το κύρος των εν λόγω διατάξεων.
- 3) Πάντως ο επιβάτης αεροπορικής πτήσεως μπορεί να λάβει, ως αποζημίωση λόγω μη συμμόρφωσης του αερομεταφορέα με την υποχρέωσή του παροχής φροντίδας που προβλέπεται στα άρθρα 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 9 του κανονισμού 261/2004, μόνον το ποσό που, ενόψει των συγκεκριμένων περιστάσεων, ήταν απαραίτητο, κατάλληλο και εύλογο προκειμένου να αναπληρωθεί η παράλειψη του αερομεταφορέα να παρέχει φροντίδα στον εν λόγω επιβάτη, γεγονός που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 80 σ.12.03.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Belgische Petroleum Unie VZW κλπ. κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-26/11) ⁽¹⁾

(Οδηγία 98/70/ΕΚ — Ποιότητα της βενζίνης και των καυσίμων ντίζελ — Άρθρα 3 έως 5 — Περιβαλλοντικές προδιαγραφές των καυσίμων — Οδηγία 98/34/ΕΚ — Διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας — Άρθρα 1 και 8 — Έννοια του «τεχνικού κανόνα» — Υποχρέωση κοινοποιήσεως των σχεδίων τεχνικών κανόνων — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα στις πετρελαϊκές εταιρίες που θέτουν στην αγορά βενζίνη και/ή καύσιμα ντίζελ να θέτουν στην αγορά, κατά τη διάρκεια του ίδιου ημερολογιακού έτους, επίσης ορισμένη ποσότητα βιοκαυσίμων)

(2013/C 86/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaft BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV και Argosoil Belgium NV

κατά

Belgische Staat

παρισταμένων των: Belgian Bioethanol Association VZW και Belgian Biodiesel Board VZW

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Grondwettelijk Hof — Ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, 26, παράγραφος 2, 28, 34, 35 και 36 ΣΛΕΕ, των άρθρων 3, 4 και 5 της οδηγίας 98/70/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ και την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 350, σ. 58), και του άρθρου 8 της οδηγίας 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ L 204, σ. 37) — Εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα στις πετρελαϊκές εταιρίες που θέτουν καύσιμα σε κατανάλωση να θέσουν, κατά το ίδιο έτος, σε κατανάλωση επίσης ορισμένη ποσότητα βιοαιθανόλης, καθαρής ή υπό τη μορφή bio-ETBE, και μεθυλεστέρων λιπαρών οξέων (FAME)

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 3 έως 5 της οδηγίας 98/70/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ και την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/30/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, δεν αποκλείουν εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, σύμφωνα με τον στόχο προαγωγής της χρήσεως βιοκαυσίμων στον τομέα των μεταφορών, τον οποίο έχουν θέσει στα κράτη μέλη οι οδηγίες 2003/30/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2003, σχετικά με την προώθηση της χρήσεως βιοκαυσίμων ή άλλων ανανεώσιμων καυσίμων για τις μεταφορές, 2009/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσεως ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/EK και 2003/30, και 2009/30, επιβάλλει στις πετρελαϊκές εταιρίες που θέτουν στην αγορά βενζίνη και/ή καύσιμα ντίζελ να θέτουν στην αγορά, κατά τη διάρκεια του ίδιου ημερολογιακού έτους, αναμειγνύοντας με τα προϊόντα αυτά, επίσης ορισμένη ποσότητα βιοκαυσίμων, όταν η ποσότητα αυτή υπολογίζεται σε ποσοστά επί της συνολικής ποσότητας των εν λόγω προϊόντων που οι εταιρίες αυτές εμπορεύονται σε ετήσια βάση, και όταν τα ποσοστά αυτά είναι σύμφωνα με τις ανώτατες οριακές τιμές που έχει καθορίσει η οδηγία 98/70, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/30.
- 2) Το άρθρο 8 της οδηγίας 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την

καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 1, τελευταία περίπτωση, της εν λόγω οδηγίας, δεν επιβάλλει την κοινοποίηση σχεδίου εθνικής ρυθμίσεως υποχρεώνουσας τις πετρελαϊκές εταιρίες που θέτουν στην αγορά βενζίνη και/ή καύσιμα ντίζελ να θέσουν στην αγορά, κατά τη διάρκεια του ίδιου ημερολογιακού έτους, επίσης ορισμένα ποσοστά βιοκαυσίμων, όταν, αφότου είχε κοινοποιηθεί κατ' εφαρμογήν του εν λόγω άρθρου 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, το σχέδιο αυτό τροποποιήθηκε για να ληφθούν υπόψη οι σχετικές με αυτό παρατηρήσεις της Επιτροπής και, στη συνέχεια, το κατ' αυτόν τον τρόπο τροποποιημένο σχέδιο κοινοποιήθηκε σε αυτήν.

(¹) ΕΕ C 113 της 9.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως του High Court of Ireland (Ιρλανδία)] — H.I.D., B.A. κατά Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlande, Attorney General

(Υπόθεση C-175/11) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό ευρωπαϊκό καθεστώς ασύλου — Αίτηση υπηκόου τρίτης χώρας για τη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα — Οδηγία 2005/85/EK — Άρθρο 23 — Δυνατότητα προσφυγής σε κατά προτεραιότητα διαδικασία επεξεργασίας αιτήσεων ασύλου — Εθνική διαδικασία εφαρμόζουσα κατά προτεραιότητα διαδικασία για την εξέταση των αιτήσεων που υποβάλλονται από πρόσωπα ανήκοντα σε κατηγορία οριζόμενη ανάλογα με το κριτήριο της ιθαγένειας ή της χώρας καταγωγής — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Άρθρο 39 της εν λόγω οδηγίας — Έννοια του όρου «δικαστήριο» κατά το άρθρο αυτό)

(2013/C 86/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

H.I.D., B.A.

κατά

Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlande, Attorney General

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Ireland — Ερμηνεία των άρθρων 23 και 39 της οδηγίας 2005/85/EK του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 326, σ. 13) — Αίτηση υπηκόου τρίτης χώρας για να λάβει το καθεστώς πρόσφυγα — Συμμόρφωση προς το δίκαιο της Ένωσης εθνικής

διαδικασίας προβλέπουσας την εφαρμογή ταχύρρυθμης ή κατά προτεραιότητας διαδικασίας για την εξέταση αιτήσεων ασύλου που υποβάλλονται από πρόσωπα ανήκοντα σε κατηγορία οριζόμενη ανάλογα με την ιθαγένεια ή τη χώρα προελεύσεως — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής — Έννοια του «δικαστηρίου» κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 23, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος να προβλέπει την εφαρμογή ταχύρρυθμης ή κατά προτεραιότητα διαδικασίας για την εξέταση, τηρώντας τις βασικές αρχές και θεμελιώδεις εγγυήσεις του κεφαλαίου II της ίδιας οδηγίας, ορισμένων κατηγοριών αιτήσεων ασύλου οριζόμενων ανάλογα με το κριτήριο της ιθαγένειας ή της χώρας καταγωγής του αιτούντος.
- 2) Το άρθρο 39 της οδηγίας 2005/85 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνικές διατάξεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, με τις οποίες παρέχεται η δυνατότητα σε αιτούντα άσυλο είτε να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως της αποφαινομένης αρχής ενώπιον δικαστηρίου όπως το *Refugee Appeals Tribunal* (Ιρλανδία) και να ασκήσει έφεση κατά της αποφάσεως του τελευταίου ενώπιον ανώτερου δικαστηρίου όπως το *High Court* (Ιρλανδία), είτε να αμφισβητήσει το κύρος της αποφάσεως αυτής της ίδιας αρχής ενώπιον του *High Court*, οι αποφάσεις του οποίου μπορούν να προσβληθούν με αίτηση αναίρεσεως ενώπιον του *Supreme Court*.

(¹) EE C 204 της 9.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-301/11) (¹)

(Φορολογική νομοθεσία — Μεταφορά φορολογικής κατοικίας — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Φορολόγηση των μη αποκομισθεισών υπεραξιών — Φόρος κατά την έξοδο από την επικράτεια)

(2013/C 86/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και W. Roels)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels, J. Langer και M. de Ree)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και K. Petersen), Βασίλειο της

Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González) και Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: L. Inez Fernandes)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Ερμηνεία του άρθρου 49 ΣΛΕΕ — Φόρος κατά την έξοδο ο οποίος πλήττει τις επιχειρήσεις που έπασαν να έχουν τη φορολογική κατοικία τους στις Κάτω Χώρες — Φορολόγηση των μη αποκομισθεισών υπεραξιών μιας επιχείρησης σε περίπτωση μεταφοράς της κατοικίας της επιχείρησης, της μόνιμης εγκαταστάσεώς της ή του ενεργητικού της σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ ρύθμιση προβλέπουσα φορολόγηση των μη αποκομισθεισών υπεραξιών κατά τη μεταφορά μιας επιχείρησης ή κατά τη μεταφορά της καταστατικής ή πραγματικής έδρας μιας εταιρίας σε άλλο κράτος μέλος, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 49 ΣΛΕΕ.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 252 της 27.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση της Komisija za zashtita ot diskriminatsia (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Valeri Hariev Belov κατά CHEZ Elektro Bulgaria AD κ.λπ.

(Υπόθεση C-394/11) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Έννοια του όρου «εθνικό δικαστήριο» — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2013/C 86/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Komisija za zashtita ot diskriminatsia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Valeri Hariev Belov

κατά

CHEZ Elektro Bulgaria AD, Lidia Georgieva Dimitrova, Roselina Dimitrova Kostova, Kremena Stoyanova Stoyanova, CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD, Ivan Kovarzhchik, Atanas Antonov Dandarov, Irzhi Postolka, Vladimir Marek, Darzhavna Komisija po energiyano i vodno regulirane

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Komisia za zashtita ot diskriminatsia — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο η', και του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής (ΕΕ L 180, σ. 22), του άρθρου 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 29ης αιτιολογικής σκέψης και των άρθρων 1 και 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες και για την κατάργηση της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 114, σ. 64), και του άρθρου 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/ΕΚ — Δηλώσεις σχετικά με τις δραστηριότητες παροπλισμού και διαχείρισης των αποβλήτων (ΕΕ L 176, σ. 37), καθώς και του άρθρου 3, παράγραφος 7, της οδηγίας 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 55) — Διοικητική πρακτική που παρέχει στις επιχειρήσεις διανομής ενέργειας την ελευθερία να τοποθετούν τους μετρητές κατανάλωσης ρεύματος στους στύλους ηλεκτρικού ρεύματος που βρίσκονται στις οδούς των συνοικιών Ρομά σε ύψος που τους καθιστά απρόσιτους για τους καταναλωτές, οι οποίοι επομένως, στις συνοικίες αυτές, δεν έχουν τη δυνατότητα οπτικού ελέγχου, ενώ οι μετρητές αυτοί τοποθετούνται σε προσιτό ύψος, όταν πρόκειται για άλλες συνοικίες — Δικαίωμα ή συμφέρον του τελικού καταναλωτή ηλεκτρικού ρεύματος να ελέγχει κατά τακτά διαστήματα την ένδειξη του μετρητή κατανάλωσης ρεύματος — Βάρος απόδειξης στον τομέα των διακρίσεων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί των ερωτημάτων που υπέβαλε η Komisia za zashtita ot diskriminatsia με την από 19 Ιουλίου 2011 αίτησή της προδικαστικής αποφάσεως.

(¹) ΕΕ C 298 της 8.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 29ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση του Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța — Εκτέλεση ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης κατά του Ciprian Vasile Radu

(Υπόθεση C-396/11) (¹)

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο εκδόθηκε στο πλαίσιο της άσκησης ποινικής δίωξης — Λόγοι μη εκτέλεσης)

(2013/C 86/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Constanța

Καθού το ένταλμα

Ciprian Vasile Radu

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Curtea de Apel Constanța — Ερμηνεία της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1), καθώς και του άρθρου 6 ΣΕΕ και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως των άρθρων 6, 48 και 52 αυτού — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο έχει εκδοθεί στο πλαίσιο ποινικής δίωξης — Δυνατότητα του κράτους μέλους εκτέλεσης του εντάλματος να απορρίψει την αίτηση παράδοσης του καταζητούμενου, αφενός, λόγω μη τήρησης της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, καθώς και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, λόγω πλήρους ή μερικής παράλειψης μεταφοράς της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ εκ μέρους του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος

Διατακτικό

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης δεν μπορούν να αρνηθούν να εκτελέσουν ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που έχει εκδοθεί στο πλαίσιο της άσκησης ποινικής δίωξης, για τον λόγο ότι πριν την έκδοση του εντάλματος αυτού δεν παρασχέθηκε στον καταζητούμενο δυνατότητα ακρόασης στο κράτος μέλος έκδοσης.

(¹) ΕΕ C 282 της 24.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση του Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stroy trans EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane I upravlennie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-642/11) (¹)

(Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — Δικαίωμα εκπτώσεως — Άρνηση αναγνωρίσεως — Άρθρο 203 — Μνεία του ΦΠΑ στο τιμολόγιο — Απαιτητό — Ύπαρξη φορολογητέας πράξεως — Εκτίμηση με τον ίδιο τρόπο έναντι του εκδότη του τιμολογίου και έναντι του αποδέκτη του — Επιβάλλεται)

(2013/C 86/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stroy trans EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto»
— Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Administrativen sad — Varna — Ερμηνεία του άρθρου 203 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ επί των εισροών — Φόρος οφειλόμενος λόγω της μνείας του στο τιμολόγιο, παρά την έλλειψη παραδόσεως του προϊόντος ή τη μη πληρωμή του αναγραφόμενου στο τιμολόγιο αγαθού — Απόδειξη της πραγματικής παραδόσεως εμπορευμάτων — Πράξη φορολογήσεως του προσώπου που παρέσχε απευθείας το σχετικό αγαθό στον υποκείμενο στον φόρο η οποία δεν περιλαμβάνει διόρθωση του φόρου

Διατακτικό

1) Το άρθρο 203 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι:

— ο φόρος προστιθέμενης αξίας τον οποίο ένα πρόσωπο μην-μονεύει σε τιμολόγιο οφείλεται από αυτό ανεξαρτήτως της υπάρξεως φορολογητέας πράξεως·

— δεν μπορεί να συναχθεί απλώς και μόνον από το γεγονός ότι η φορολογική αρχή δεν διόρθωσε, σε μια διορθωτική πράξη επιβολής φόρου απευθυνόμενη στον εκδότη του τιμολογίου αυτού, τον φόρο προστιθέμενης αξίας τον οποίο δήλωσε ο εν λόγω εκδότης, ότι η αρχή αυτή αναγνώρισε ότι το ως άνω τιμολόγιο αντιστοιχούσε όντως σε φορολογητέα πράξη.

2) Οι αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έχουν την έννοια ότι δεν εμποδίζουν την άρνηση αναγνώρισεως του δικαιώματος του αποδέκτη ενός τιμολογίου προς έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών λόγω ελλείψεως φορολογητέας πράξεως, ενώ παράλληλα, με διορθωτική πράξη επιβολής φόρου απευθυνόμενη στον εκδότη του ως άνω τιμολογίου, δεν έχει διορθωθεί ο φόρος προστιθέμενης αξίας τον οποίο δήλωσε ο τελευταίος. Εντούτοις, όταν, λαμβανομένων υπόψη των δόλιων ενεργειών ή των παρατυπιών που διέπραξε ο εκδότης ή άλλο πρόσωπο σε προηγούμενο στάδιο όσον αφορά την πράξη της οποίας γίνεται επίκληση προς στήριξη του δικαιώματος προς έκπτωση, η πράξη αυτή λογίζεται ως μη διενεργηθείσα, πρέπει να αποδεικνύεται, λαμβανομένων υπόψη αντικειμενικών στοιχείων και χωρίς να απαιτείται από τον αποδέκτη του τιμολογίου να προβαίνει σε ελέγχους με τους οποίους δεν βαρύνεται ο ίδιος, ότι ο αποδέκτης αυτός γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η εν λόγω πράξη εμπλέκεται σε φοροδιαφυγή σε σχέση με τον προβλεπόμενο φόρο προστιθέμενης αξίας, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 31ης Ιανουαρίου 2013 [αίτηση του Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LVK — 56 EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto» — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-643/11) ⁽¹⁾

(Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας — Δικαίωμα εκπτώσεως — Απόρριψη του αιτήματος ασκήσεως του εν λόγω δικαιώματος — Άρθρο 203 — Αναγραφή του ΦΠΑ επί του τιμολογίου — Απαιτητό — Ύπαρξη φορολογητέας πράξεως — Ίδια εκτίμηση όσον αφορά τον εκδότη και τον αποδέκτη του τιμολογίου — Αναγκαιότητα)

(2013/C 86/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LVK — 56 EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto»
— Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Administrativen sad Varna — Ερμηνεία της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ επί των εισροών — Αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη της γενεσιουργού αιτίας — Πρακτική των φορολογικών αρχών κατά την οποία ο παραλήπτης φορολογητέας παραδόσεως αγαθών στερείται του δικαιώματος εκπτώσεως του ΦΠΑ επί των εισροών, λόγω ελλείψεως αποδεικτικών στοιχείων περί του ότι πραγματοποιήθηκε η παράδοση, μολονότι έχει διαπιστωθεί το απαιτητό του φόρου έναντι του προμηθευτή

Διατακτικό

1) Το άρθρο 203 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι:

— πρόσωπο που αναγράφει ποσό φόρου προστιθέμενης αξίας επί τιμολογίου οφείλει τον φόρο αυτόν ανεξαρτήτως αν υφίσταται πράγματι φορολογητέα πράξη·

— από το γεγονός και μόνον ότι η φορολογική αρχή δεν διόρθωσε, με διορθωτική πράξη επιβολής φόρου που απηύθυνε στον εκδότη του τιμολογίου αυτού, τον φόρο προστιθέμενης αξίας που δηλώθηκε με το τιμολόγιο δεν μπορεί να συναχθεί ότι η αρχή αυτή δέχθηκε ότι το εν λόγω τιμολόγιο αντιστοιχεί σε πραγματική φορολογητέα πράξη.

⁽¹⁾ EE C 80 της 17.3.2012.

2) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι, βάσει των άρθρων 167 και 168, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112, καθώς και βάσει των αρχών της φορολογικής ουδετερότητας, της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχείρισεως, δεν απαγορεύεται η απόρριψη του αιτήματος του αποδέκτη τιμολογίου να ασκήσει το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών, λόγω του ότι δεν υφίσταται πράγματι φορολογητέα πράξη, μολονότι, με τη διορθωτική πράξη επιβολής φόρου προς τον εκδότη του τιμολογίου αυτού, δεν διορθώθηκε ο φόρος προστιθέμενης αξίας τον οποίο δήλωσε ο δεύτερος. Πάντως, σε περίπτωση κατά την οποία, λαμβάνοντας υπόψη παρατυπίες ή απάτη που διέπραξε ο εκδότης αυτός ή απάτη προγενέστερη της πράξεως της οποίας γίνεται επίκληση προς επίρρωση του δικαιώματος εκπτώσεως, η πράξη αυτή θεωρείται μη πραγματοποιηθείσα, πρέπει να αποδειχθεί, βάσει αντικειμενικών στοιχείων και χωρίς να απαιτείται από τον αποδέκτη του τιμολογίου να προβεί σε ελέγχους που δεν αποτελούν υποχρέωσή του, ότι ο αποδέκτης αυτός γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η πράξη αυτή ενείχε απάτη περί τον φόρο προστιθέμενης αξίας, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 80 της 17.3.2012.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακία) στις 6 Νοεμβρίου 2012 — Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA κατά Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

(Υπόθεση C-496/12)

(2013/C 86/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Prešove

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA

Εφεσίβλητη: Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι διατάξεις οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η οδηγία 1999/44/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, η οδηγία 85/374/EOK (²) του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1985 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων και άλλες οδηγίες που σκοπούν την προστασία των καταναλωτών, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η προστασία η οποία εξασφαλίζεται στους καταναλωτές προβλέπεται και υπέρ των νομικών προσώπων τα οποία, στο πλαίσιο των συμβάσεων που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω οδηγιών, ενεργούν για σκοπό μη εντασσόμενο στο πλαίσιο της εμπορικής ή επαγγελματικής τους δραστηριότητας;
- 2) Πρέπει οι διατάξεις οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η οδηγία 1999/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, και η οδηγία 85/374/EOK του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1985 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν κανόνα του εθνικού δικαίου, όπως αυτός της κύριας δίκης, ο οποίος, σε περίπτωση ελαττώματος του παραδοθέντος εμπορεύματος, περιορίζει το δικαίωμα επιστροφής, όπως το δικαίωμα ασκήσεως αγωγής για την απόδοση των αχρεωστήτως καταβληθέντων, στην περίοδο από την τελευταία, πριν την υποβολή της αιτήσεως, μέτρησης της καταναλώσεως ύδατος που πραγματοποιήθηκε με τον ελαττωματικό μετρητή;

(¹) EE L 171, σ. 12.

(²) EE L 210, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 19 Δεκεμβρίου 2012 — Loredana Napoli κατά Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Υπόθεση C-595/12)

(2013/C 86/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Loredana Napoli

Καθού: Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει εφαρμογή το άρθρο 15 της οδηγίας 2006/54/EK (¹) (επιστροφή ύστερα από άδεια μητρότητας) στην περίπτωση προγράμματος επαγγελματικής κατάρτισεως στο πλαίσιο σχέσεως εργασίας και, συγκεκριμένα, έχει το άρθρο αυτό την έννοια ότι, με τη λήξη της αδείας, η εργαζομένη δικαιούται να επανέλθει στο ίδιο, ακόμη εν εξελίξει, πρόγραμμα ή πρέπει, αντιθέτως, να δοθεί στο άρθρο αυτό η ερμηνεία ότι η εργαζομένη δύναται να εγγραφεί σε πρόγραμμα επόμενης περιόδου, μολονότι είναι αβέβαιος ο χρόνος ενάρξεως του προγράμματος αυτού;
- 2) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/EK, το οποίο χαρακτηρίζει ως διακριτική κάθε λιγότερη ευνοϊκή μεταχείριση λόγω αδείας μητρότητας, την έννοια ότι διασφαλίζει στην εργαζομένη μητέρα απόλυτη και κατισχύουσα, κατά τη στάθμιση με συγκρουόμενα συμφέροντα, προστασία έναντι οποιασδήποτε ουσιαστικής ανισότητας (απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 1998, C-136/95, Thibault), με αποτέλεσμα να αποκλείει εθνική ρύθμιση η οποία,

επιβάλλοντας τη διαγραφή εργαζομένης από πρόγραμμα κατάρτισης και, παράλληλα, παρέχοντάς της τη δυνατότητα εγγραφής σε πρόγραμμα επόμενης περιόδου, επιδιώκει μεν την εξασφάλιση προσήκουσας εκπαιδύσεως, πλην όμως στερεί από την εν λόγω εργαζομένη την ευκαιρία να καταλάβει συγχρόνως με τους επιτυχόντες στον ίδιο διαγωνισμό και μετέχοντες στο ίδιο πρόγραμμα άνδρες συναδέλφους της νέα θέση εργασίας και να λαμβάνει, ως εκ τούτου, τις αντίστοιχες αποδοχές;

- 3) Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/54/EK, κατά το οποίο δεν συνιστά διάκριση η διαφορετική μεταχείριση που βασίζεται σε σχετικά με το φύλο χαρακτηριστικά τα οποία αποτελούν αναγκαία προϋπόθεση για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, την έννοια ότι επιτρέπει στο κράτος μέλος να μεταθέσει χρονικώς την πρόσβαση στην εργασία εργαζομένης η οποία δεν μπόρεσε να λάβει πλήρη επαγγελματική κατάρτιση λόγω της αδειάς μητρότητας;
- 4) Εάν γίνει δεκτό ότι, έστω και γενικώς, η περίπτωση που περιγράφεται με το τρίτο ερώτημα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 14, παράγραφος 2, πρέπει η εν λόγω διάταξη, σε συνδυασμό με τη γενική αρχή της αναλογικότητας, να ερμηνευθεί ως αποκλείουσα εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει τη διαγραφή από το πρόγραμμα κατάρτισης της εργαζομένης που απουσίασε από αυτό λόγω αδειάς μητρότητας, αντί να εξασφαλίζει τη διοργάνωση παράλληλων προγραμμάτων αναπληρώσεως, για την κάλυψη των κενών που προκλήθηκαν στην εκπαίδευσή της, συμβιβάζοντας με τον τρόπο αυτόν τα δικαιώματα της εργαζομένης μητέρας με το δημόσιο συμφέρον, με το οργανωτικό και οικονομικό κόστος που συνεπάγεται, βεβαίως, μια τέτοια επιλογή;
- 5) Στην περίπτωση κατά την οποία ερμηνευθεί ως αποκλείουσα την προπεριγραφείσα εθνική ρύθμιση, περιλαμβάνει η οδηγία 2006/54/EK κανόνες αμέσου εφαρμογής εκ μέρους του εθνικού δικαστή;

(¹) Οδηγία 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 204 σ. 23).

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2012 η Isdin SA κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2012 στην υπόθεση T-366/11: Bial-Portela & Ca, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-597/12 P)

(2013/C 86/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Isdin, SA (εκπρόσωποι: H. L. Mosback, Advocate, G. Marín Raigal, P. López Ronda, G. Macias Bonilla, abogados)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Bial-Portela & Ca, SA

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να επικυρώσει την απόφαση της 6ης Απριλίου 2001 του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ με την οποία απορρίπτεται η ανακοπή στο σύνολό της·
- να καταδικάσει την Bial-Portela & Ca, SA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι υπήρξε παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων από το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον αυτό έκρινε, στη σκέψη 34 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι «το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι δεν υπάρχει φωνητική ομοιότητα μεταξύ των σημείων». Ωστόσο, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, αποφαινόμενο ότι δεν υπήρχε φωνητική ομοιότητα μεταξύ των σημείων, αλλά, αντιθέτως, ανέλυσε σωστά τη φωνητική ομοιότητα μεταξύ των σημείων, και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, παρά τις φωνητικές ομοιότητες μεταξύ των σημείων, η συνολική φωνητική εντύπωση των σημείων είναι διαφορετική. Η αναιρεσείουσα έχει τη γνώμη ότι το ανωτέρω συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών, το οποίο παραμόρφωσε το Γενικό Δικαστήριο, πρέπει να επικυρωθεί.

Επιπροσθέτως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι υπήρξε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον αυτό αποφάνθηκε, στη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, «ότι τα προϊόντα της κλάσεως 3 και ένα μεγάλο μέρος των προϊόντων της κλάσεως 5 [...] συνήθως διατίθενται στο εμπόριο εκτιθέμενα στις προθήκες των πολυκαταστημάτων και ως εκ τούτου επιλέγονται από τους πελάτες μετά από μια οπτική εξέταση της συσκευασίας τους». Αυτή η διαπίστωση επί των πραγματικών περιστατικών δεν υποστηρίχθηκε από κανένα αποδεικτικό στοιχείο και ως εκ τούτου παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων έπρεπε να στηριχθεί η απόφαση. Επιπλέον, το γεγονός αυτό δεν προβλήθηκε από κανένα διάδικο, και ως εκ τούτου μπορούσε να ληφθεί υπόψη μόνον εάν ήταν παγκοίνως γνωστό (και, δεδομένων των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν για την υποστήριξη αυτού του ελάχιστου πειστικού γεγονότος, το να θεωρηθεί ως πειστικό ισοδυναμεί με παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών). Ως εκ τούτου, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βάση για τη διαπίστωση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι παραβιάστηκε η αρχή της *audi alteram partem* (της εκατέρωθεν ακρόασης) που κατοχυρώνεται στο άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹) (πρώην άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (²)) και ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και της σχετικής νομολογίας, κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης. Το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε συνολική εκτίμηση των επίμαχων σημάτων, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων των σχετικών με τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα
ΕΕ L 78, σ. 1

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα
ΕΕ L 11, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) στις 20 Δεκεμβρίου 2012 — Jetair NV και BTW-eenheid BTWE Travel4you κατά FOD Financiën

(Υπόθεση C-599/12)

(2013/C 86/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Jetair NV και BTW-eenheid BTWE Travel4you

Εναγόμενοι: FOD Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούσε το Βέλγιο να τροποποιήσει τη νομοθεσία του με το να φορολογήσει μια απαλλασσόμενη υπηρεσία –εν προκειμένω, τα ταξίδια εκτός της ΕΕ– σε χρόνο (1η Δεκεμβρίου 1977) μόλις πριν από τη θέση σε ισχύ της έκτης οδηγίας περί ΦΠΑ ⁽¹⁾ (1η Ιανουαρίου 1978) και έτσι με το να καταστρατηγήσει τη ρήτρα stand-still του άρθρου 28, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας (άρθρου 370 της οδηγίας 2006/112/EK ⁽²⁾), η οποία ορίζει ότι τα εν λόγω ταξίδια δύνανται να συνεχίσουν να φορολογούνται μόνον αν ήδη φορολογούνταν πριν από τη θέση της έκτης οδηγίας σε ισχύ;
- 2) Όφειλε το Βέλγιο από τις 13 Ιουνίου 1977 (ημερομηνία δημοσίευσης της έκτης οδηγίας) να απέχει από το να φορολογεί τα ταξίδια εκτός της ΕΕ;
- 3) Παραβαίνει το Βέλγιο το άρθρο 309 της οδηγίας 2006/112/EK μη εξομοιώνοντας τα πρακτορεία ταξιδιών, όσον αφορά τις υπηρεσίες τους εκτός της Κοινότητας, με μεσάζοντες και συνεχίζοντας παρά ταύτα να φορολογεί τις υπηρεσίες αυτές;
- 4) Παραβιάζουν τα άρθρα 309, 153, 370 και το παράρτημα Χ της οδηγίας 2006/112/EK τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, την αρχή της ίσης μεταχείρισης, την αρχή της αναλογικότητας και τις διατάξεις περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών, και μεταξύ άλλων τα άρθρα 43 και 56 της Συνθήκης ΕΚ, προβλέποντας δικαίωμα επιλογής των κρατών μελών όσον αφορά τη φορολόγηση των υπηρεσιών που συνδέονται με τα ταξίδια εκτός της Κοινότητας;
- 5) Αντίκειται στις αρχές του κοινοτικού δικαίου, και ιδίως στις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας και

στην αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ, το ότι το βελγικό κράτος με βασιλικό διάταγμα της 28ης Νοεμβρίου 1999 υπέβαλε μόνο τα πρακτορεία ταξιδιών και όχι τους μεσάζοντες σε φόρο όσον αφορά τα ταξίδια εκτός της ΕΕ;

-
- ⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).
⁽²⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 27 Δεκεμβρίου 2012 — HN κατά Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ιρλανδία και Attorney General

(Υπόθεση C-604/12)

(2013/C 86/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: HN

Εφεσίβλητοι: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ιρλανδία και Attorney General

Προδικαστικό ερώτημα

Επιτρέπει η οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου ⁽¹⁾, ερμηνευόμενη σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοίκησης την οποία προβλέπει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να προβλέπουν τα κράτη μέλη με τη νομοθεσία τους ότι η εξέταση των αιτήσεων υπαγωγής στο καθεστώς επικουρικής προστασίας είναι δυνατή μόνο αν ο αιτών έχει υποβάλει αίτηση υπαγωγής του στο καθεστώς πρόσφυγα και αν η αίτησή του αυτή έχει απορριφθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο;

-
- ⁽¹⁾ Οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 12).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 18 Δεκεμβρίου 2012 — AstraZeneca AB κατά Comptroller-General of Patents

(Υπόθεση C-617/12)

(2013/C 86/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: AstraZeneca AB

Καθήγ: Comptroller-General of Patents

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί η ελβετική άδεια κυκλοφορίας, η οποία δεν εκδόθηκε κατά τη διοικητική διαδικασία χορήγησης άδειας δυνάμει της οδηγίας 2001/83/EK ⁽¹⁾, αλλά αναγνωρίστηκε αυτοδικαίως στο Λιχτενστάιν, να θεωρηθεί ως η «πρώτη άδεια κυκλοφορίας του προϊόντος» κατά την έννοια του άρθρου 13 παράγραφος 1 κανονισμού 469/2009/EK ⁽²⁾;

2) Διαφέρει η απάντηση στο πρώτο ερώτημα αν:

α) το σύνολο των κλινικών δεδομένων βάσει των οποίων η ελβετική ρυθμιστική αρχή χορήγησε την άδεια κυκλοφορίας κρίθηκε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας κυκλοφορίας κατά τον κανονισμό 726/2004/EK ⁽³⁾; και/ή

β) μετά τη χορήγησή της η ελβετική άδεια κυκλοφορίας ανεστάλη και επανεκδόθηκε μόνον μετά την υποβολή συμπληρωματικών στοιχείων;

3) Εάν το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 469/2009 αναφέρεται αποκλειστικά στις άδειες κυκλοφορίας που εκδίδονται κατά τη διοικητική διαδικασία χορήγησης άδειας δυνάμει της οδηγίας 2001/83/EK, το γεγονός ότι ένα φάρμακο τίθεται για πρώτη φορά σε κυκλοφορία εντός του ΕΟΧ βάσει ελβετικής άδειας κυκλοφορίας αναγνωρισμένης αυτοδικαίως στο Λιχτενστάιν, η οποία δεν χορηγήθηκε βάσει της οδηγίας 2001/83/EK,

καθιστά το προϊόν αυτό μη επιλέξιμο για τη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 469/2009;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση
EEJ L 311, σ. 67

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα
EE L 152, σ. 1

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων
EE L 136, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) στις 10 Ιανουαρίου 2013 — Bayer CropScience AG

(Υπόθεση C-11/13)

(2013/C 86/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Bayer CropScience AG

Προδικαστικό ερώτημα

Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα επί της ερμηνείας του άρθρου 3, παράγραφος 1, και του άρθρου 1, σημεία 8 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1610/96 ⁽¹⁾:

Πρέπει η έννοια «προϊόν» στο άρθρο 3, παράγραφος 1, και στο άρθρο 1, σημείο 8, και η έννοια «δραστική ουσία» στο άρθρο 1, σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1610/96 να ερμηνεύονται ως περιλαμβανουσες και τα αντιψυκτοτοξικά;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1610/96 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα (EE L 198, σ. 30).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 14 Ιανουαρίου 2013 — Alpina River Cruises GmbH και Nicko Tours GmbH κατά Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

(Υπόθεση C-17/13)

(2013/C 86/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH

Εφεσίβλητο: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992⁽¹⁾, η περίπτωση της κρουαζιέρας μεταξύ λιμένων του αυτού κράτους μέλους, άνευ επιβίβασης και αποβίβασης διαφορετικών επιβατών στους εν λόγω λιμένες, εφόσον η εν λόγω κρουαζιέρα αρχίζει με την επιβίβαση των επιβατών σε λιμένα του κράτους μέλους και ολοκληρώνεται με την αποβίβαση των ιδίων επιβατών στον ίδιο λιμένα;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ) (ΕΕ L 364, σ. 7).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 15 Ιανουαρίου 2013 — Ministero dell'Interno κατά Fastweb SpA

(Υπόθεση C-19/13)

(2013/C 86/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναίρεσιών: Ministero dell'Interno

Αναίρεσίβλητη: Fastweb SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ερωτάται το Δικαστήριο εάν το άρθρο 2 δ, παράγραφος 4, της οδηγίας 2007/66⁽¹⁾ έχει την έννοια ότι, εάν αναθέτουμε αρχή, πριν την απευθείας ανάθεση συμβάσεως σε συγκεκριμένο οικονομικό φορέα, ο οποίος έχει επιλεγεί χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως, δημοσιεύσει στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης την προκήρυξη για εκούσια εκ των προτέρων διαφάνεια και αφήσει να παρέλθουν τουλάχιστον δέκα ημέρες για τη σύναψη της σύμβασης, αποκλείεται αυτομάτως —σε κάθε περίπτωση— να κηρύξει ο εθνικός δικαστής τη σύμβαση ανενεργή, ακόμα και εάν διαπιστώσει παράβαση των κανόνων που επιτρέπουν, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, την ανάθεση της σύμβασης χωρίς τη διενέργεια διαγωνισμού.
- 2) Ερωτάται το Δικαστήριο εάν το άρθρο 2δ, παράγραφος 4, της οδηγίας 2007/66 —εφόσον ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα κηρύξεως ως ανενεργούς της σύμβασης

δυνάμει του εθνικού δικαίου (άρθρου 122 του κώδικα διοικητικής δικονομίας), μολονότι το επιληφθέν δικαστήριο διαπιστώνει παράβαση των κανόνων που επιτρέπουν, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, την ανάθεση της σύμβασης χωρίς τη διεξαγωγή διαγωνισμού— συνάδει προς τις αρχές της ισοτιμίας των συμβαλλομένων, της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και της προστασίας του ανταγωνισμού και εάν εξασφαλίζει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής το οποίο διακηρύσσεται με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων (ΕΕ L 335, σ. 31).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 15 Ιανουαρίου 2013 — Daniel Unland κατά Land Berlin

(Υπόθεση C-20/13)

(2013/C 86/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Daniel Unland

Καθού: Land Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το Ευρωπαϊκό πρωτογενές και/ή παράγωγο δικαίο, εν προκειμένω, ειδικότερα, η οδηγία 2000/78/ΕΚ⁽¹⁾, την έννοια γενικής απαγορεύσεως αδικαιολόγητης δυσμενούς διακρίσεως λόγω ηλικίας, ώστε να περιλαμβάνει επίσης εθνικούς κανόνες περί της μισθοδοσίας των δικαστών ομόσπονδου κράτους;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: προκύπτει από την ερμηνεία του εν λόγω ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου ότι εθνική ρύθμιση, κατά την οποία το ποσό του βασικού μισθού δικαστού κατά την είσοδό του στο δικαστικό σώμα και η μεταγενέστερη αύξηση του εν λόγω βασικού μισθού εξαρτάται από την ηλικία του, συνιστά άμεση ή έμμεση δυσμενή διάκριση λόγω ηλικίας;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και στο δεύτερο ερώτημα: απαγορεύει η ερμηνεία του εν λόγω πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου να δικαιολογείται αυτή η εθνική διάταξη λόγω της επιδιωκόμενης από τον νομοθέτη επιβραβεύσεως της επαγγελματικής πείρας και/ή των κοινωνικών ικανοτήτων;

- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και στο τρίτο ερώτημα: επιτρέπει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου, ενόσω δεν εφαρμόζεται δικαιο περί μισθοδοσίας μη εισάγον διακρίσεις, άλλο έννομο αποτέλεσμα από αυτό της αναδρομικής αμοιβής αυτών που έχουν υποστεί δυσμενή διάκριση σύμφωνα με το ανώτατο μισθολογικό κλιμάκιο του βαθμού τους;

Προκύπτει η έννομη συνέπεια της παραβίασεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων από το ίδιο το ευρωπαϊκό πρωτογενές και/ή παραγώγου δικαιο, εν προκειμένω, ειδικότερα, από την οδηγία 2000/78/EK, ή απορρέει η αξίωση μόνον από την κατά το δικαιο της Ενώσεως ευθύνη των κρατών μελών σε περίπτωση πλημμελούς μεταφοράς στο εθνικό δικαιο διατάξεων του ευρωπαϊκού δικαίου;

- 5) Απαγορεύει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου να εξαρτά εθνική διάταξη την ύπαρξη δικαιώματος (αναδρομικής) πληρωμής ή αποζημιώσεως από την προϋπόθεση ότι οι δικαστές το διεκδίκησαν σε εύθετο χρόνο;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1 έως 3: προκύπτει από την ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου ότι μεταβατικός νόμος με τον οποίο οι προϋπάρχοντες δικαστές κατατάσσονται σε κλιμάκιο του νέου συστήματος αποκλειστικώς βάσει του ποσού του βασικού μισθού που λάμβαναν σύμφωνα με το παλαιό (εισάγον διακρίσεις) δικαιο περί μισθοδοσίας κατά την κρίσιμη για τη μεταβατική περίοδο ημερομηνία, και σύμφωνα με τον οποίο η περαιτέρω εξέλιξη στα ανώτερα κλιμάκια θα υπολογισθεί στη συνέχεια, ανεξάρτητα από τη συνολικώς κτηθείσα πείρα του δικαστή, αποκλειστικώς βάσει των περιόδων της κτηθείσας πείρας μετά από την έναρξη ισχύος του μεταβατικού νόμου, συνιστά –μέχρι την εκάστοτε επίτευξη του ανωτάτου μισθολογικού κλιμακίου– διαιώνιση της υφισταμένης διακρίσεως λόγω ηλικίας;
- 7) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και στο ερώτημα 6: εμποδίζει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου να δικαιολογείται αυτή η απειριορίστως συνεχιζόμενη άνιση μεταχείριση λόγω του επιδιωκόμενου από τον νομοθέτη σκοπού, ο οποίος συνίσταται στο να μη προστατεύεται με τον μεταβατικό νόμο (μόνο) το μέχρι την κρίσιμη για τη μετάβαση στο νέο σύστημα ημερομηνία υφιστάμενο κεκτημένο των προϋπάρχοντων δικαστών, αλλά (και) η προσδοκία του κατά το παλαιό δικαιο περί μισθοδοσίας βιοτικού εισοδήματος που προβλεπόταν ότι θα παρέχεται σ' αυτούς στον εκάστοτε βαθμό, οι δε νέοι δικαστές να αμείβονται καλύτερα από τους προϋπάρχοντες δικαστές;

Μπορεί να δικαιολογηθεί η συνεχιζόμενη δυσμενής διάκριση των προϋπάρχοντων υπαλλήλων λόγω του ότι η εναλλακτική ρύθμιση (ατομική κατάταξη και των προϋπάρχοντων υπαλλήλων ανάλογα με τις περιόδους εμπειρίας) θα συνδεόταν με αυξημένες διοικητικές δαπάνες;

- 8) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 7 όσον αφορά τη δικαιολόγηση: επιτρέπει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου, ενόσω δεν εφαρμόζεται και για τους προϋπάρχοντες δικαστές δικαιο περί μισθοδο-

σίας μη εισάγον διακρίσεις, άλλο έννομο αποτέλεσμα από αυτό της αναδρομικής και συνεχούς μισθοδοτήσεως των προϋπάρχοντων δικαστών σύμφωνα με το ανώτατο μισθολογικό κλιμάκιο του βαθμού τους;

- 9) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1 έως 3 και αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 6: προκύπτει από την ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου ότι ρύθμιση στο πλαίσιο μεταβατικού νόμου, η οποία παρέχει στους ήδη εν υπηρεσία δικαστές που κατά τον χρόνο της μεταβάσεως είχαν συμπληρώσει ορισμένη ηλικία, από συγκεκριμένο μισθολογικό κλιμάκιο και μετά, ταχύτερη μισθολογική εξέλιξη απ' ό,τι στους ήδη εν υπηρεσία κατά την κρίσιμη για τη μεταβατική περίοδο ημερομηνία αλλά νεότερους δικαστές, συνιστά άμεση ή έμμεση δυσμενή διάκριση λόγω ηλικίας;
- 10) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 9: εμποδίζει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου τη δικαιολόγηση αυτής της άνισης μεταχειρίσεως λόγω του επιδιωκόμενου από τον νομοθέτη σκοπού να μη προστατεύεται το μέχρι την κρίσιμη για την μετάβαση στο νέο σύστημα ημερομηνία υφιστάμενο κεκτημένο, αλλά αποκλειστικώς η προσδοκία του κατά το παλαιό δικαιο περί μισθοδοσίας βιοτικού εισοδήματος που προβλεπόταν ότι θα παρέχεται στον εκάστοτε βαθμό;
- 11) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 10 όσον αφορά τη δικαιολόγηση: επιτρέπει η ερμηνεία του ευρωπαϊκού πρωτογενούς και/ή παραγώγου δικαίου, ενόσω δεν εφαρμόζεται και για τους προϋπάρχοντες δικαστές δικαιο περί μισθοδοσίας μη εισάγον διακρίσεις, άλλο έννομο αποτέλεσμα από αυτό της αναδρομικής και συνεχούς εξασφαλίσεως για όλους τους ήδη εν υπηρεσία δικαστές της αυτής μισθολογικής εξέλιξεως όπως για τους αναφερομένους στο ερώτημα 9 εννοουμένους δικαστές;

(¹) Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Napoli (Ιταλία) στις 17 Ιανουαρίου 2013 — Mascolo κατά Ministero dell' Istruzione, dell' Università e della Ricerca

(Υπόθεση C-22/13)

(2013/C 86/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Raffaella Mascolo.

Καθού: Ministerro dell' Istruzione, dell' Università e della Ricerca.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά το νομοθετικό πλαίσιο για τη σχολική εκπαίδευση, όπως περιγράφεται, ισοδύναμο μέτρο κατά την έννοια της ρήτρας 5 της οδηγίας 1999/70/EK ⁽¹⁾;
- 2) Πότε θεωρείται ότι μία σχέση εργασίας συνιστά παροχή προς το «Δημόσιο» υπό την έννοια της ρήτρας 5 της οδηγίας 1999/70/EK και ειδικότερα ότι εμπίπτει στους «ειδικούς τομείς ή/και κατηγορίες εργαζομένων», με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η δικαιολόγηση συνεπειών που διαφέρουν από τις αφορώσες σχέσεις ιδιωτικού δικαίου.
- 3) Λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/EK ⁽²⁾ και του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/54/EK ⁽³⁾, περιλαμβάνονται στις υπό την έννοια της ρήτρας 4 της οδηγίας 1999/70/EK συνθήκες απασχολήσεως και οι συνέπειες εκ της αθέμιτης διακοπής της σχέσεως εργασίας; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, δικαιολογείται, υπό την έννοια της ρήτρας 4, η διαφοροποίηση των συνεπειών που προβλέπει κατά κανόνα η εσωτερική έννομη τάξη ανάλογα με το αν η αθέμιτη διακοπή αφορά σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου;
- 4) Απαγορεύεται, δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, κράτος [μέλος] να παρουσιάσει εσκεμμένως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο διαδικασίας ερμηνευτικής προδικαστικής παραπομπής, εσωτερικό νομοθετικό πλαίσιο το οποίο δεν ανταποκρίνεται στο ισχύον; Παράλληλα, υποχρεούται ο [εθνικός] δικαστής, ελλείψει διαφορετικής ερμηνείας του εσωτερικού δικαίου πληρούσας καθ' όμοιο τρόπο τις απορρέουσες από την ιδιότητα μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεώσεις, να ερμηνεύσει, εφόσον είναι εφικτό, το εσωτερικό δίκαιο συμφώνως προς την προτεινόμενη από το κράτος [μέλος] ερμηνεία;
- 5) Εμπίπτει στις προϋποθέσεις που ισχύουν για τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας που προβλέπει η οδηγία 91/533/ΕΟΚ ⁽⁴⁾ και ιδίως το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο ε', η γνωστοποίηση των περιπτώσεων κατά τις οποίες η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου μπορεί να μετατραπεί σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι αντίθετη προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ και προς τον σκοπό της οδηγίας 91/533/ΕΟΚ και δη προς τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη αυτής, τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου με αναδρομική ισχύ η οποία δεν εξασφαλίζει στον εργαζόμενο τη δυνατότητα να αξιώ-

σει τα απορρέοντα από την οδηγία δικαιώματά του και την τήρηση των όρων εργασίας που αναφέρονται στο έγγραφο προσλήψεως;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43).
- ⁽²⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, (ΕΕ L 303, σ. 16).
- ⁽³⁾ Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιатύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23).
- ⁽⁴⁾ Οδηγία 91/533/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Οκτωβρίου 1991, σχετικά με την υποχρέωση του εργοδότη να ενημερώνει τον εργαζόμενο για τους όρους που διέπουν τη σύμβαση ή τη σχέση εργασίας (ΕΕ L 288, σ. 32).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte Suprema di Cassazione (Ιταλία) στις 24 Ιανουαρίου 2013 — ASS.I.CA. και Krafts Foods Italia SpA κατά Associazioni fra produttori per la tutela del «Salame Felino» κ.λπ.

(Υπόθεση C-35/13)

(2013/C 86/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte Suprema di Cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: ASS.I.CA — Associazione Industriali delle Carni, Krafts Foods Italia SpA

Ανααιρεσίβλητες: Associazioni fra produttori per la tutela del «Salame Felino» κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 2 του κανονισμού 2081/1992 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα ασκήσεως από ένωση παραγωγών του δικαιώματος να χρησιμοποιεί αποκλειστικά, στο εσωτερικό του κοινοτικού χώρου, γεωγραφική ονομασία προελεύσεως που χρησιμοποιείται στο έδαφος κράτους μέλους για τον προσδιορισμό ενός συγκεκριμένου τύπου αλλαντικού, χωρίς να έχει προηγουμένως επιτύχει τη λήψη από το εν λόγω κράτος μέλος νομικά δεσμευτικού μέτρου με το οποίο να καθορίζονται τα όρια της γεωγραφικής περιοχής παραγωγής, οι κανόνες στους οποίους υπόκειται η παραγωγή και οι ενδεχόμενες προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι παραγωγοί προκειμένου να μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμα χρησιμοποίησεως της ονομασίας;
- 2) Ποιο είναι, σε σχέση με τις διατάξεις του κοινοτικού κανονισμού 2081/1992, το καθεστώς που είναι εφαρμοστέο στην κοινοτική αγορά, αφενός, και στην αγορά κρατους μέλους, αφετέρου, επί γεωγραφικής ονομασίας που δεν έχει καταχωριστεί;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Ιανουαρίου 2013 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 21 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-270/08, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-54/13 P)

(2013/C 86/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: T. Henze, επικουρούμενος από τους C. von Donat, J. Lipiinsky, δικηγόρους)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασιλείο της Ισπανίας, Βασιλείο των Κάτω Χωρών, Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 21ης Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση T-270/08 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Βασιλείο της Ισπανίας (παρεμβαίνον), Γαλλική Δημοκρατία (παρεμβαίνουσα) και Βασιλείο των Κάτω Χωρών (παρεμβαίνον) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής — λόγω ακυρώσεως της αποφάσεως C(2008) 1615 τελικό της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2008, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιθωριακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), που χορηγήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής C(94) 1973 της 5ης Αυγούστου 1994 για το επιχειρησιακό πρόγραμμα του στόχου αριθ. 1 (1994-1999) για το Βερολίνο (ανατολικό τμήμα), στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, και την προσβληθείσα στο πλαίσιο της υποθέσεως T-270/08 απόφαση της Επιτροπής C(2008) 1615 τελικό, της 29ης Απριλίου 2008, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), που χορηγήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής C(94) 1973, της 5ης Αυγούστου 1994, για το επιχειρησιακό πρόγραμμα του στόχου αριθ. 1(1994-1999) για το Βερολίνο (ανατολικό τμήμα) στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας·
- 2) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα στηρίζει την αναίρεσή της σε τέσσερις λόγους αναίρεσεως.

Πρώτος λόγος αναίρεσεως: Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 1 του κανονισμού 2988/95 ⁽²⁾ και παραβίασε την αρχή της δοτικής αρμοδιότητας (πρώην άρθρο 5 ΕΚ, στο εξής: άρθρο 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ, άρθρο 7 ΣΛΕΕ), διότι με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιον δεχόμενο ότι αμιγώς διοικητικά σφάλματα των εθνικών αρχών επίσης

αποτελούν «αντικανονικότητα», η οποία παρέχει στην Επιτροπή το δικαίωμα να προβεί στην κατά το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 δημοσιονομική διόρθωση.

Δεύτερος λόγος αναίρεσεως: Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη επιπλέον το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 σε συνδυασμό με την αρχή της δοτικής αρμοδιότητας (άρθρο 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ, άρθρο 7 ΣΛΕΕ), διότι αυτό υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αναγνωρίζοντας στην Επιτροπή την αρμοδιότητα να προβαίνει σε δημοσιονομικές διορθώσεις μέσω προβολής (πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναίρεσεως). Όμως, ακόμη και αν μπορούσε να συναχθεί από το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 η αρμοδιότητα της Επιτροπής για την διά προβολής μείωση, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε πάντως σε πλάνη περί το δίκαιο επιβεβαιώνοντας τον τρόπο διεξαγωγής της προβολής στην προκειμένη περίπτωση. Αφενός, η Επιτροπή δεν έπρεπε να χαρακτηρίσει ως συστηματικά τα προσαπτόμενα από αυτήν λάθη ως προς ολόκληρο το λειτουργικό πρόγραμμα ούτε να προβάλει το ούτως συναγόμενο ποσοστό λαθών επί του συνολικού προγράμματος. Αφετέρου, η Επιτροπή δεν έπρεπε να χρησιμοποιήσει την εφαρμοζόμενη από αυτήν δειγματοληπτική διαδικασία για να προβεί σε μείωση διά προβολής για το συνολικό πρόγραμμα (δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναίρεσεως). Επιπλέον, με την προβολή μη αντιπροσωπευτικών σφαλμάτων και προβαίνοντας σε κατ' αποκοπήν διορθώσεις, η Επιτροπή προέβη σε δυσανάλογη μείωση της δημοσιονομικής συμμετοχής στο λειτουργικό πρόγραμμα (τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναίρεσεως).

Τρίτος λόγος αναίρεσεως: Η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου παρέβη επιπλέον το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 και παραβίασε την αρχή της δοτικής αρμοδιότητας στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο φαίνεται να έκρινε εσφαλμένως ότι η Επιτροπή έχει την αρμοδιότητα να προβαίνει σε κατ' αποκοπήν δημοσιονομικές διορθώσεις (πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου αναίρεσεως). Όμως, ακόμη και αν υπήρχε αυτή η αρμοδιότητα για κατ' αποκοπήν διορθώσεις, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επιβεβαιώνοντας στην προκειμένη περίπτωση τη διενέργεια δυσανάλογων κατ' αποκοπήν διορθώσεων (δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου αναίρεσεως).

Τέταρτος λόγος αναίρεσεως: Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως σύμφωνα με το άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας του σε συνδυασμό με τα άρθρα 36, και 53, παράγραφος 1, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, διότι από το σκεπτικό της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τον ισχυρισμό της ανααιρεσείουσας σχετικά με τον παράνομο χαρακτήρα των κατ' αποκοπήν δημοσιονομικών διορθώσεων (πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου της προσφυγής) ή σε ποιες εκτιμήσεις βασίστηκε το Γενικό Δικαστήριο για την απόρριψη του εν λόγω ισχυρισμού.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013
— Sagar κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-269/00) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μείωση των εργοδοτικών εισφορών για επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην περιφέρεια της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των καταβληθεισών ενισχύσεων — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2013/C 86/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sagar Srl (Segrate, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Vianello, M. Merola και M. Pappalardo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, επικουρούμενος από τον de A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικά U. Leanza, κατόπιν I. Braguglia, στη συνέχεια R. Adam και τελικά I. Bruni, επικουρούμενοι από τους de G. Aiello και P. Gentili, avvocati dello Stato)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2000/394/EK της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τον νόμο αριθ. 30/1997 και τον νόμο αριθ. 206/1995, περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Εξετάζει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μαζί με την ουσία της υποθέσεως.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 3) Η Sagar Srl φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.
- 4) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 355 της 9.12.2000.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013
— Barbini κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-272/00) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μείωση των εργοδοτικών εισφορών για επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην περιφέρεια της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των καταβληθεισών ενισχύσεων — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2013/C 86/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Alfredo Barbini Srl (Murano, Ιταλία), Aureliano Toso Srl (Murano), AV Mazzega Srl (Murano), Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl (Murano), Carlo Moretti Srl (Murano), Effetre SpA (Resana, Ιταλία), Ferro & Lazzarini Srl (Murano), Formia Srl (Murano), Gino Cenedese & Figlio (Murano), La Murrina (Murano), Mazzuccato International Srl (Murano), Nason & Moretti Srl (Murano), Tzf Internazionale Srl (Murano), V. Nason & C. Srl (Murano), Venini SpA (Murano), Vetreria de Majo Srl (Murano) και Vetreria LAG Srl (Murano) (εκπρόσωποι: A. Vianello, M. Merola και A. Sodano, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, επικουρούμενος από τον de A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ των προσφευγουσών: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικά U. Leanza, στη συνέχεια I. Braguglia, στη συνέχεια R. Adam και τελικά I. Bruni, επικουρούμενοι από τους G. Aiello και P. Gentili, avvocati dello Stato)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2000/394/EK της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τον νόμο αριθ. 30/1997 και τον νόμο αριθ. 206/1995, περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών (EE 2000, L 150, σ. 50).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Εξετάζει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μαζί με την ουσία της υποθέσεως.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.

3) Οι Alfredo Barbini Srl, Aureliano Toso Srl, AVMazzega Srl, Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl, Carlo Moretti Srl, Effetre SpA, Ferro & Lazzarini Srl, Formia Srl, Gino Cenedese & Figlio, La Murrina, Mazzuccato International Srl, Nason & Moretti Srl, Tjz Internazionale Srl, V. Nason & C. Srl, Venini SpA, Vetreria de Majo Srl και Vetreria LAG Srl φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

4) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 355 της 09.12.2000.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Unindustria κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-273/00) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μείωση των εργοδοτικών εισφορών για επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην περιφέρεια της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των καταβληθεισών ενισχύσεων — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2013/C 86/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) (Βενετία, Ιταλία), Comitato «Venezia vuole vivere» (Βενετία), Siram SpA (Μιλάνο, Ιταλία), Fiorital Srl (Βενετία), Jesurum di M. e A. Levi Morenos Sas (Βενετία), Grafiche Veneziane Srl (Βενετία), Cantiere navale De Poli SpA (Pellestrina, Ιταλία), Aive Srl (Marcon, Ιταλία), Bortoli Ettore Srl (Βενετία), Tessuti Artistici Fortuny SpA (Βενετία), Lorenzo Rubelli SpA (Βενετία), Tecnomare SpA (Βενετία), και Arsenale Venezia SpA (Βενετία) (εκπρόσωποι: A. Vianello, M. Merola και A. Sodano, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, επικουρούμενος από τον de A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Παραμβαίνουσα υπέρ των προσφευγουσών: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικά U. Leanza, στη συνέχεια I. Braguglia, στη συνέχεια R. Adam και τελικά I. Bruni, επικουρούμενοι από τους G. Aiello και P. Gentili, avvocati dello Stato)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως τη αποφάσεως 2000/394/EK της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τον νόμο αριθ. 30/1997 και τον νόμο αριθ. 206/1995, περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών (EE 2000, L 150, σ. 50).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Εξετάζει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μαζί με την ουσία της υποθέσεως.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 3) Οι Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), le Comitato «Venezia vuole vivere», Siram SpA, Fiorital Srl, Jesurum di M. e A. Levi Morenos Sas, Grafiche Veneziane Srl, Cantiere navale De Poli SpA, Aive Srl, Bortoli Ettore Srl, Tessuti Artistici Fortuny SpA, Lorenzo Rubelli SpA, Tecnomare SpA και Arsenale Venezia SpA φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής

4) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 355 της 9.12.2000.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2013 — Travetanche Injection κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-368/11 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Απόρριψη της κύριας προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2013/C 86/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Travetanche Injection SPRL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και R. Cana, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver και E. Manhaene, επικουρούμενοι από τον K. Sawyer, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως του κανονισμού (ΕΕ) 366/2011 της Επιτροπής, της 14ης Απριλίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) όσον αφορά το παράρτημα XVII (ακρυλαμίδιο) (EE L 101, σ. 12).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2013
— BSI κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-551/11) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ντάμπινγκ — Επέκταση του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές των προϊόντων αυτών που αποστέλλονται από τη Μαλαισία — Μη συνδεδεμένος εισαγωγέας — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Κανονιστική πράξη για την οποία απαιτούνται μέτρα εκτελέσεως — Απαράδεκτο)

(2013/C 86/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brugola Service International Srl (BSI) (Cassano Magnago, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Bariatti και M. Farneti, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. P. Hix και P. Mahnič Bruni, επικουρούμενοι αρχικά από τους G. Berrisch και M. de Morpurgo, στη συνέχεια από τον Berrisch, δικηγόροι)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França και D. Grespan)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 723/2011 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται με τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009 στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι (ΕΕ L 194, σ. 6).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την Brugola Service International Srl (BSI) στα δικαστικά της έξοδα της καθώς και στα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 370 της 17.12.2011.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Ιανουαρίου 2013 η Dana Mocová κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 13 Ιουνίου 2012 στην υπόθεση F-41/11, Mocová κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-347/12 P)

(2013/C 86/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Dana Mocová (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É Marchal, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2012 στην υπόθεση F-41/11, Dana Mocová κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεως ανανέωσης της συμβάσεως της ανααιρεσείουσας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα αμφοτέρων των δικών.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά το περιεχόμενο της αρχής της νομιμότητας, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε, αφενός, ότι η αιτιολογία που παρέσχε η αρμόδια αρχή για τη σύναψη των συμβάσεων (στο εξής: ΑΑΣΣ) κατά το στάδιο της απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως μπορεί να υποκαταστήσει και να τροποποιήσει την αιτιολογία που παρασχέθηκε κατά την απόρριψη της αιτήσεως της ανααιρεσείουσας περί παρατάσεως της συμβάσεώς της εκτάκτου υπαλλήλου και, αφετέρου, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε έγκυρη την αιτιολογία καίτοι στηριζόταν σε στοιχεία που διαπιστώθηκαν μετά την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως. Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι:
 - αν, εν προκειμένω, η σύμβαση της προσφεύγουσας δεν ανανεώθηκε λόγω του αντισωρευτικού κανόνα των οκτώ ετών, η ΑΑΣΣ δεν μπορούσε στη συνέχεια να ισχυριστεί, με την απάντησή της στη διοικητική ένσταση, ότι η σύμβαση δεν ανανεώθηκε λόγω δημοσιονομικών περιορισμών, λόγω των προσόντων της ενδιαφερομένης και προς το συμφέρον της υπηρεσίας και να περιορίσει στη συνέχεια, ενώπιον του ΔΔΔ, την αιτιολογία αυτή μόνο στους δημοσιονομικούς περιορισμούς.

— το ΔΔΔ, αντίθετα προς τα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 50 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ήταν υποχρεωμένο να εξετάσει την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας που προβλήθηκε κατά του κανόνα των οκτώ ετών, που συνιστούσε την αιτιολογία που παρασχέθηκε κατά τον χρόνο της απορρίψεως της αιτήσεως παρατάσεως της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το ΔΔΔ έκρινε ότι η ΑΔΣΣ έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον της υπηρεσίας, ενώ το ΔΔΔ διαπίστωσε ότι η Επιτροπή αναγνώρισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι μόνον οι δημοσιονομικοί περιορισμοί μπορούσαν να προβληθούν προς αιτιολόγηση της προσβληθείσας πρωτοδικώς πράξεως. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, εξάλλου, ότι το ΔΔΔ δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως και την υποχρέωση εξέτασεως όλων των προβαλλομένων ενώπιόν του παραβιάσεων του δικαίου μη κάνοντας καμία αναφορά στην επιχειρηματολογία της τότε προσφεύγουσας περί αντιφάσεως μεταξύ της αιτιολογίας που αναφερόταν στην κατάργηση θέσεων λόγω δημοσιονομικών περιορισμών και της δημιουργίας νέων θέσεων εκτάκτων υπαλλήλων βαθμού AD9.

Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2013 — Advance Magazine Publishers κατά ΓΕΕΑ — Montres Tudor (GLAMOUR)

(Υπόθεση T-1/13)

(2013/C 86/29)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Advance Magazine Publishers, Inc. (Ν. Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: T. Raab, H. Lauf και V. Ahmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Montres Tudor SA (Γενεύη, Ελβετία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Οκτωβρίου 2012, προσφυγή υπ' αριθ. R 0231/2012-2·

— να καταδικάσει το καθού και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «GLAMOUR» καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 380 916

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Κοινότητα, «TUDOR GLAMOUR» για προϊόντα της κλάσεως 14

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή για όλα τα επίμαχα προϊόντα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Ιανουαρίου 2013 — Sherwin-Williams Sweden κατά ΓΕΕΑ — Akzo Nobel Coatings International (ARTI)

(Υπόθεση T-12/13)

(2013/C 86/30)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sherwin-Williams Sweden AB (Märsta, Σουηδία) (εκπρόσωπος: L. Ström, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Akzo Nobel Coatings International BV (Arnhem, Κάτω Χώρες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ R 2085/2011-1, της 18ης Οκτωβρίου 2012 (που επικυρώνει την απόφαση του τμήματος ανακοπών B 1 717 142, της 9ης Αυγούστου 2011)·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «ARTI» για προϊόντα της κλάσεως 2 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 9 017 427 κοινοτικό σήμα

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: καταχώριση στο Μπενελούξ με αριθμό 753 216 και διεθνής καταχώριση με αριθμό 872 478 του λεκτικού σήματος «ARTITUDE» για προϊόντα της κλάσεως 2

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 3ης Ιανουαρίου 2013 — MasterCard International κατά ΓΕΕΑ — Nehra (surfpin)

(Υπόθεση T-13/13)

(2013/C 86/31)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MasterCard International, Inc. (N. Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: N. Bolter και C. Sawdy, solicitors)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sheetal Nehra (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση βάσει του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', 4 και 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα·
- να δεχθεί την ανακοπή που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της καταχώρισης του σήματος της αντιδίκου ενώπιον του τμήματος προσφυγών στο σύνολό της·
- Επικουρικώς, να δεχθεί την ασκηθείσα από την προσφεύγουσα ανακοπή για τις υπηρεσίες για τις οποίες διαπιστώθηκε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως και/ή για τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει προσδιοριστεί ότι υφίσταται ο κίνδυνος να αντλεί το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του σήματος της προσφεύγουσας, ή ότι υφίσταται ο κίνδυνος το εν λόγω σήμα να θίγει τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του σήματος της προσφεύγουσας και
- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα σε μπλε, μαύρο και άσπρο χρώμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «surfpin» και ένα σχήμα με τρεις επικαλυπτόμενους κύκλους για υπηρεσίες των κλάσεων 36 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 8 368 862

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εικονιστικά σήματα σε διάφορα χρώματα που περιέχουν ένα σχήμα με τρεις επικαλυπτόμενους κύκλους και μερικά από αυτά τα λεκτικά στοιχεία «MasterCard Worldwide» ή «MasterCard» — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 5 198 585 κοινοτικό σήμα, καταχωρισμένο υπ' αριθ. 5 198 494 κοινοτικό σήμα, καταχωρισμένο στο Ηνωμένο Βασίλειο υπ' αριθ. 2 425 471 σήμα, καταχωρισμένο στο Ηνωμένο Βασίλειο υπ' αριθ. 2 429 669 σήμα, καταχωρισμένο υπ' αριθ. 5 646 261 κοινοτικό σήμα, καταχωρισμένο υπ' αριθ. 761 221 κοινοτικό σήμα, καταχωρισμένο υπ' αριθ. 5 646 492 κοινοτικό σήμα και καταχωρισμένο υπ' αριθ. 5 646 609 κοινοτικό σήμα, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5, 6, 9, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 35, 36, 38, 39, 41, 42, 43, 44 και 45

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', 4 και 5, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 3ης Ιανουαρίου 2013 — Seal Trademarks κατά ΓΕΕΑ — Exel Composites (XCEL)

(Υπόθεση T-14/13)

(2013/C 86/32)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Seal Trademarks Pty Ltd (Queensland, Αυστραλία) (εκπρόσωπος: E. Armijo Chánarri, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Exel Composites Oyj (Mäntyhärju, Φινλανδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών της 11ης Οκτωβρίου 2012 ή·
- επικουρικώς, να την τροποποιήσει, διότι αντιβαίνει στα άρθρα 42, παράγραφοι 2 και 3, και 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (καταδικάζοντας το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «XCEL» για προϊόντα των κλάσεων 18, 25 και 28 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 3 809 571 κοινοτικό σήμα

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο με αριθμό 2 996 891 κοινοτικό σήμα, καταχωρισμένο στην Αυστρία με αριθμό 149 726 σήμα και καταχωρισμένο στη Σουηδία με αριθμό 324 307 λεκτικό σήμα «EXEL» για προϊόντα των κλάσεων 18 και 28

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 42, παράγραφοι 2 και 3 και 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2013 — dm-drogerie markt κατά ΓΕΕΑ — Semtee (CALDEA)

(Υπόθεση T-26/13)

(2013/C 86/33)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: Ο. Bludovsky και B. Beinert, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Semtee (Escaldes Engornay, Ανδόρα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Οκτωβρίου 2012 (προσφυγή σχετικά με την υπ' αριθ. R 2432/2011-1 διαδικασία ανακοπής) και, κατά συνέπεια, να διαγράψει το σήμα της αιτούσας·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Οκτωβρίου 2012 (προσφυγή σχετικά με την υπ' αριθ. R 2432/2011-1 διαδικασία ανακοπής) και να αναπέμψει την υπόθεση στο ΓΕΕΑ·

— έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Οκτωβρίου 2012 (προσφυγή σχετικά με την υπ' αριθ. R 2432/2011-1 διαδικασία ανακοπής).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «CALDEA», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 35, 37, 42, 44 και 45 — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος με αριθμό 9 264 433

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διεθνής καταχώριση με αριθμό 894 004 που ισχύει, μεταξύ άλλων, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για προϊόντα των κλάσεων 3, 5 και 8

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2013 — Elan κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-27/13)

(2013/C 86/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Elan, proizvodnja športnih izdelkov, d.o.o. (Begunje na Gorenjskem, Σλοβενία) (εκπρόσωπος: P. Pensa, odvetnik)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τα άρθρα 2 έως 5 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2012, σχετικά με μέτρα ενίσχυσης υπέρ της εταιρίας Elan d.o.o., SA.26379 (C-13/2010)·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως (άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ) και παράβαση ουσιαστικού τύπου διαδικασίας λόγω ελλείψεως αιτιολογίας (άρθρο 263, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ)

— Η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς τους λόγους για τους οποίους καταλογίζει στο κράτος την εισφορά κεφαλαίων από τις εταιρίες Zavarovalnica Triglav και Triglav Naložbe. Επιπλέον, δεν εξήγησε γιατί δεν δέχθηκε τις εκχωρήσεις στον ναυτικό τομέα της εταιρίας Elan ως κατάλληλα αντισταθμιστικά μέτρα.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ λόγω πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τους κρατικούς πόρους και τον καταλογισμό στο κράτος της συμπεριφοράς των εταιριών Zavarovalnica Triglav, Triglav Naložb και KAD-PPS

— Πρώτον, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση του πραγματικού όσον αφορά τον έλεγχο και την επιρροή του κράτους επί του Zavod za rokojninsko in invalidsko zavarovanje (ZPIZ) και ως εκ τούτου επί των εταιριών Zavarovalnica Triglav και Triglav Naložbe. Δεύτερον, η Επιτροπή δεν ανέφερε τις ενδείξεις που είναι αναγκαίες σύμφωνα με τη νομολογία στην υπόθεση Stardust Marine, ώστε να είναι δυνατός ο καταλογισμός στο κράτος της συμπεριφοράς των εταιριών KAD-PPS, Zavarovalnica Triglav και Triglav Naložbe, αγνοώντας πλήρως ότι οι ιδιωτικές εταιρίες Zavarovalnica Triglav και Triglav Naložbe ασκούσαν αρνητικό έλεγχο επί της εταιρίας Elan.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ όσον αφορά τη συμμόρφωση της συμπεριφοράς των εταιριών προς την αρχή του ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί σε κανονικές συνθήκες οικονομίας της αγοράς λόγω της πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων των εταιριών πριν από την ανακεφαλαιοποίηση και τη θέση σε εφαρμογή του μέτρου 2 (ανακεφαλαιοποίηση της εταιρίας Elan το 2008)

— Η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη όσον αφορά έξι αποφασιστικά πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίξε τη διαπίστωσή της ότι το μέτρο 2 δεν ήταν σύμφωνο με την αρχή του ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί σε κανονικές συνθήκες οικονομίας της αγοράς:

— πρώτον, η Επιτροπή εσφαλμένως έλαβε υπόψη μόνο τη χειρότερη εκτίμηση της αξίας του κεφαλαίου της εταιρίας Elan, ενώ είχαν περιληφθεί στην ταχεία εκτίμηση της αξίας συνολικά τέσσερις·

— δεύτερον, απέρριψε κατά τρόπο αυθαίρετο και άνευ πραγματογνωμοσύνης, την εκτίμηση της αξίας στην οποία προέβη η εταιρία Audit-IN, ως παρωχημένη και απρόσφορη, δίδοντας αντιθέτως αδικαιολόγητη προτεραιότητα στην ταχεία εκτίμηση της αξίας·

— τρίτον, η Επιτροπή εσφαλμένως διαπίστωσε ότι στην ανακεφαλαιοποίηση δεν συμμετέσχε κανένας ιδιώτης επενδυτής, καίτοι το ποσοστό του ιδιωτικού κεφαλαίου ανερχόταν τουλάχιστον σε 35,05 %·

— τέταρτον, η Επιτροπή εσφαλμένως διαπίστωσε ότι η ίδια η εταιρία Elan κατάρτισε το πολυετές πρόγραμμα 2008-2012 και το πρόγραμμα εξυγιάνσεως, διότι αγνόησε το γεγονός ότι βάση για την επεξεργασία του προγράμματος εξυγιάνσεως της εταιρίας Elan ήταν η στρατηγική αναπροσανατολισμού την οποία κατάρτισε εξωτερικός σύμβουλος για λογαριασμό της εταιρίας·

— πέμπτον, υπέπεσε σε πλάνη και ως προς τη διαπίστωση ότι δεν υπήρξε συμφωνία με τις τράπεζες όσον αφορά την αναδιάρθρωση των δανείων προ της ανακεφαλαιοποίησής τους, στον βαθμό που προδήλως η Επιτροπή αγνόησε πλήρως τα αποδεικτικά έγγραφα με τα οποία οι τράπεζες βεβαίωναν την εταιρία Elan ότι πρόκειται να προβούν σε αναδιάρθρωση των δανείων της, εφόσον οι εταίροι ανακεφαλαιοποιήσουν την εταιρία Elan·

— έκτον, είναι εσφαλμένη η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η ανακεφαλαιοποίηση της εταιρίας Elan το 2007 δεν αποκόμισε οφέλη και επομένως ότι οι ιδιώτες επενδυτές δεν επρόκειτο να επενδύσουν πλέον στην εταιρία Elan.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τα αντισταθμιστικά μέτρα των σημείων 38-40 των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων και παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ

— Η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη διαπιστώνοντας ότι η εταιρία Elan δεν είχε εφαρμόσει κατάλληλα αντισταθμιστικά μέτρα, οπότε εφήρμωσε εσφαλμένως το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με τα προβλεπόμενα στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων:

— πρώτον, η Επιτροπή αγνόησε το γεγονός ότι στη στρατηγική αναπροσανατολισμού αναφέρεται ρητώς ότι σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης θα τεθεί υπό εκκαθάριση η εταιρία διανομής στις ΗΠΑ·

— δεύτερο, η Επιτροπή εσφαλμένως ανέφερε ότι η παύση της συνεργασίας στην κοινή εταιρία διανομής επήλθε κατόπιν πρωτοβουλίας της εταιρίας Dal Bello·

— τρίτον, η Επιτροπή δεν εκτίμησε, αδικαιολογήτως, τις συνέπειες των αντισταθμιστικών μέτρων που λήφθηκαν στο πλαίσιο του λιανικού εμπορίου πέδιλων σκι, στην «κύρια» εμπορική δραστηριότητα της εταιρίας Elan, ήτοι στην κατασκευή πέδιλων σκι.

Αναίρεση ασκηθείσα στις 24 Ιανουαρίου 2013 από τον Vincent Bouillez κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε στις 14 Νοεμβρίου 2012 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-75/11, Bouillez κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-31/13 P)

(2013/C 86/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Vincent Bouillez (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διάδικοι

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-75/11, Vincent Bouillez κατά Συμβουλίου·
- να ακυρώσει την απόφαση περί μη προαγωγής του ανααιρεσείοντος·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα των δύο διαδικασιών.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσής του, ο ανααιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσής.

- 1) Πρώτος λόγος αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) έκρινε, χωρίς να ελέγξει πραγματικά, ότι η προσβαλλόμενη πρωτοδικώς απόφαση τηρεί την αρχή της υποχρέωσης αιτιολογήσεως ενώ το ΔΔΔ δεν ζήτησε καμία απόδειξη εκ μέρους του Συμβουλίου ως προς τη συγκεκριμένη εφαρμογή των κριτηρίων του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΚΥ) κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων του ανααιρεσείοντος και των λοιπών προακτών υπαλλήλων.
- 2) Δεύτερος λόγος αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το ΔΔΔ βασίστηκε σε απλούς ισχυρισμούς του Συμβουλίου, κατά τους οποίους το επίπεδο των ασκουμένων αρμοδιοτήτων ελήφθη καλώς υπόψη κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων, για να κρίνει ότι ο ανααιρεσείων δεν απέδειξε το αντίθετο παρά τα πληροφοριακά στοιχεία που προσκόμισε ο ανααιρεσείων στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, από τα οποία προκύπτει ότι πλείονες προαχθέντες υπάλληλοι δεν είχαν το ίδιο υψηλό επίπεδο αρμοδιοτήτων, ούτε το ίδιο υψηλή

εναρμονισμένη βαθμολογία με τον ανααιρεσείοντα, ούτε μεγαλύτερο αριθμό χρησιμοποιούμενων γλωσσών (όσον αφορά τις σκέψεις 45 και 46 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

- 3) Τρίτος λόγος αντλούμενος από αντιφατική συλλογιστική, καθόσον το ΔΔΔ δεν μπορεί να κρίνει, αφενός, ότι ορθώς το Συμβούλιο αποφάσισε να προβεί σε νέα συγκριτική εξέταση των προσόντων όλων των προακτών στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών του 2007 υπαλλήλων βαθμού AST 6 και, αφετέρου, ότι το Συμβούλιο δεν υποχρεούνταν να λάβει υπόψη τα προσόντα ενός συγκεκριμένου υπαλλήλου, ο οποίος είχε ήδη προαχθεί κατά την περίοδο αυτή και του οποίου η προαγωγή είχε καταστεί οριστική (όσον αφορά τις σκέψεις 69 και 70 της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

Εξάλλου, ο ανααιρεσείων διατείνεται ότι το ΔΔΔ υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν έκρινε, βάσει των στοιχείων της δικογραφίας, ότι τα πραγματικά περιστατικά συνιστούν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιανουαρίου 2013 ο Mario Paulo da Silva Tenreiro κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 14 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-120/11, da Silva Tenreiro κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-32/13 P)

(2013/C 86/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Mario Paulo da Silva Tenreiro (Kraainem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 14ης Νοεμβρίου 2012 (υπόθεση F-120/11, da Silva Tenreiro κατά Επιτροπής), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του·
- κρίνοντας επί της ουσίας, να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητα του ανααιρεσείοντος για την κενή θέση του διευθυντή της Διευθύνσεως Α «Αστική Δικαιοσύνη» της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) «Δικαιοσύνη», καθώς και την απόφαση περί διορισμού της Υ στη θέση αυτή·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα αμφοτέρων των δικών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών:

— αφενός, καθόσον το ΔΔΔ θεώρησε ότι ο όρος «background» που χρησιμοποιείται στην ανακοίνωση κενής θέσεως της επίδικης διαδικασίας αναφερόταν σε επαγγελματική πείρα και όχι στην επαγγελματική κατάρτιση. Ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι από τις ανακοινώσεις κενής θέσεως που δημοσιεύονται από την Επιτροπή προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι, όταν απαιτείται επαγγελματική πείρα, χρησιμοποιείται ο όρος «πείρα» και όχι ο όρος «background».

— αφετέρου, καθόσον το ΔΔΔ θεώρησε ότι ο όρος «ρύθμιση» δεν αναφερόταν στους ρυθμιστικούς μηχανισμούς αλλά στη νομοθετική διαδικασία.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από νομικά σφάλματα, καθόσον το ΔΔΔ εξέτασε τις ενδείξεις περί καταχρήσεως εξουσίας μεμονωμένων και όχι σφαιρικών, χωρίς να ερευνήσει αν το σύνολο των ενδείξεων αυτών επέτρεπε, λόγω του αριθμού τους, να ανατραπεί το τεκμήριο νομιμότητας των αποφάσεων που προσβλήθηκαν πρωτοδικώς.

Ο αναιρεσείων υποστηρίζει, εξάλλου, ότι το ΔΔΔ δεν έλαβε υπόψη του, δεδομένης της ανισότητας των όπλων των διαδίκων, το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, αρνούμενο να λάβει μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας που θα επέτρεπαν την ενίσχυση των ενδείξεων περί υπέρθεως καταχρήσεως εξουσίας και θα αποδεικνυαν ένα στοιχείο που δεν μπορούσε να αποδειχθεί παρά μόνο μέσω ενός τέτοιου μέτρου.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2013 — Türkiye Garanti Bankası κατά ΓΕΕΑ — Card & Finance Consulting (bonus&more)

(Υπόθεση T-33/13)

(2013/C 86/37)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Türkiye Garanti Bankası AS (Κωνσταντινούπολη, Τουρκία) (εκπρόσωπος: J. Güell Serra, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Card & Finance Consulting GmbH (Νυρεμβέργη, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «bonus&more», για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36, 38, 41 και 42 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 037 251

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διεθνής καταχώριση του εικονιστικού σήματος «bonusnet», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36, 38 και 42 — Διεθνής καταχώριση με αριθμό 931 921

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή εν μέρει

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται την προσφυγή και απορρίπτει την ανακοπή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 22ας Ιανουαρίου 2013 — Exakt Advanced Technologies κατά ΓΕΕΑ — Exakt Precision Tools (EXAKT)

(Υπόθεση T-37/13)

(2013/C 86/38)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Exakt Advanced Technologies GmbH (Norderstedt, Γερμανία), (εκπρόσωπος: A. von Bismarck, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Exakt Precision Tools Ltd (Aberdeen, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 29ης Οκτωβρίου 2012, στην υπόθεση R 1764/2011-1,

— να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «EXAKT» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 7, 9 και 37 — αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος 3 996 592

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: η Exakt Precision Tools Ltd

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «EXAKT» για προϊόντα των κλάσεων 7, 8 και 9

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Αποδοχή της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' και του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α' του κανονισμού 207/2009

Αγωγή της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Roy κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-41/13)

(2013/C 86/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: René Roy (Juillac-le-Coq, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C.-E. Gudín, δικηγόρος)

Εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του ενάγοντος

Ο ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- την πλήρη αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της επιβολής προστίμων ύψους 87 400 ευρώ·
- την πλήρη ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη με το ποσό των 100 000 ευρώ·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί που προβάλλει ο ενάγων προς στήριξη της αγωγής είναι, κατ' ουσίαν, όμοιοι ή παρόμοιοι με εκείνους που έχουν προβληθεί στο πλαίσιο των υποθέσεων T-195/11, Cahier κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής⁽¹⁾ και T-458/11, Riche κατά Συμβουλίου και Επιτροπής⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, C 173, σ. 14.

⁽²⁾ ΕΕ 2011, C 298, σ. 28.

Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2013 — Sabores de Navarra, AIE κατά ΓΕΕΑ OHMI — Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA)

(Υπόθεση T-46/13)

(2013/C 86/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sabores de Navarra, AIE (Pamplona, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Calderón Chavero και O. González Fernández, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Frutas Solano, SA (Calahorra, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 7ης Νοεμβρίου 2012, στις υποθέσεις R 2542/2011-2 και R 2550/2011-2,
- να εφαρμόσει, κατά συνέπεια, την απόφαση που έλαβε στις 11 Οκτωβρίου 2011 το τμήμα ακυρώσεως του ΓΕΕΑ στη διαδικασία ακυρώσεως υπ' αριθ. 4633 C, με την οποία κηρύχθηκε η μερική ακυρότητα του (λεκτικού) κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 5042346 «KIT, EL SABOR DE NAVARRA» στην κλάση 29 για «φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα· ζελατίνες, μαρμελάδες, κομπόστες· προελεύσεως από τη Ναβάρρα», και στην κλάση 30 για «γλυκά και είδη ζαχαροπλαστικής, μέλι, σιρόπι μελάσας· αλάτι, μουστάρδα· σάλτσες (καρυκεύματα)· μπαχαρικά»,
- να κάνει δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας και να διατάξει το οικείο τμήμα ακυρώσεως του ΓΕΕΑ να κηρύξει εκ νέου άκυρα τα μνημονευόμενα στην προηγούμενη παράγραφο προϊόντα,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: το λεκτικό σήμα «KIT, EL SABOR DE NAVARRA» για προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 33 — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 5 042 346.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Frutas Solano, SA.

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Sabores de Navarra La Sabiduría del Sabor» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30, 33, 39 και 42.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: μερική αποδοχή της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: μερική αποδοχή της προσφυγής της Frutas Solano, SA, μερική ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως, απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού,
- παράβαση του άρθρου 15 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2013 — Goldsteig Käseereien Bayerwald κατά ΓΕΕΑ — Vieweg (goldstück)

(Υπόθεση T-47/13)

(2013/C 86/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Goldsteig Käseereien Bayerwald GmbH (Cham, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Biagosch, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Christin Vieweg (Sonneberg, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 14ης Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση R 2589/2011-1,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά του έξοδα, καθώς και σε εκείνα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Christin Vieweg

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «goldstück», για προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 9 153 677

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: λεκτικό σήμα «GOLDSTEIG» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29 και 43

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: η απόφαση του τμήματος ανακοπών ακυρώθηκε και η ανακοπή της προσφεύγουσας απορρίφθηκε

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2013 — Out of the blue κατά ΓΕΕΑ — Mombauer (REFLEXX)

(Υπόθεση T-48/13)

(2013/C 86/42)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Out of the blue KG (Lilienthal, Γερμανία), (εκπρόσωποι: G. Hasselblatt και I. George, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Meinhard Mombauer (Κολωνία, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 19ης Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση R 1656/2011-4,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά του έξοδα, καθώς και σε εκείνα της προσφεύγουσας,
- στην περίπτωση που ο Meinhard Mombauer συμμετάσχει στη διαδικασία ως παρεμβαίνων, να τον καταδικαστεί στα δικαστικά του έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «REFLEXX» για προϊόντα της κλάσεως 9 — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος 7 239 511

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: ο Meinhard Mombauer

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «REFLECTS», για προϊόντα της κλάσεως 9

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 42, παράγραφος 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2013 — Think Schuhwerk κατά ΓΕΕΑ — Müller (VOODOO)

(Υπόθεση T-50/13)

(2013/C 86/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Think Schuhwerk GmbH (Korping, Αυστρία) (εκπρόσωπος: M. Gail, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Andreas Müller (Ulm, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση R 474/2012-4·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «VOODOO» για προϊόντα της κλάσεως 25 — Κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 5 832 464

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Andreas Müller

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009, καθώς και παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009, καθώς και παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Αγωγή της 30ής Ιανουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΤΕ

(Υπόθεση T-51/13)

(2013/C 86/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστανός, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα της ενάγουσας

Ο ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να υποχρεωθεί η ΕΤΕπ να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 536 610,22 ευρώ, ως αποζημίωση για τη ζημία που της προκάλεσε λόγω της απώλειας ευκαιρίας να της ανατεθεί η συμφωνία-πλαίσιο, με αντισταθμιστικούς τόκους από την 31.01.2008 μέχρι την έκδοση της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως και με τόκους υπερημερίας από την έκδοση της αποφάσεως επί της παρούσας διαφοράς μέχρι την πλήρη εξόφληση·

— Να υποχρεωθεί η ΕΤΕπ να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 150 000 ευρώ, ως παραδειγματική αποζημίωση, με αντισταθμιστικούς τόκους από την 31.01.2008 μέχρι την έκδοση της αποφάσεως επί της παρούσας υποθέσεως και με τόκους υπερημερίας από την έκδοση της αποφάσεως επί της παρούσας διαφοράς μέχρι την πλήρη εξόφληση·

— Να καταδικασθεί η ΕΤΕπ στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προκειμένη αγωγή, η ενάγουσα ζητεί, δυνάμει του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, από το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω παράνομης συμπεριφοράς της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (στο εξής «ΕΤΕπ»).

Η ζημία αυτή προέκυψε, όταν, όπως κρίθηκε με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20^{ης} Σεπτεμβρίου 2011, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΤΕπ, T-461/08, η ΕΤΕπ παρανόμως απέρριψε την προσφορά της ενάγουσας σε διαγωνισμό για την ανάθεση συμφωνίας-πλαίσιο παροχής υπηρεσιών.

Στο πλαίσιο αυτό η ενάγουσα ζητεί, πρώτον, αποζημίωση για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της απώλειας της ευκαιρίας να της ανατεθεί η συμφωνία-πλαίσιο, ως μέσο επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και, δεύτερον, παραδειγματική αποζημίωση για την παράνομη και καταχρηστική συμπεριφορά της ΕΤΕπ έναντι της ενάγουσας.

— Η ενάγουσα υποστηρίζει πως πληρούνται οι προϋποθέσεις θεμελίωσης της εξωσυμβατικής ευθύνης της ΕΤΕΠ, όπως έχουν νομολογιακά παγιωθεί, προς αποζημίωσή της.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2013 — ΓΟΛΑΜ κατά ΓΕΕΑ — Glaxo Group (METABIOMAX)

(Υπόθεση T-62/13)

(2013/C 86/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Σοφία Γολάμ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Ν. Τροβάς, δικηγόρος)

Καθής: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30^{ης} Οκτωβρίου 2012 στην υπόθεση R 2089/2011-2.

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Glaxo Group Ltd (Greenford, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να γίνει δεκτή η παρούσα προσφυγή της, προκειμένου να ακυρωθεί η απόφαση του Δεύτερου Τμήματος Προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30^{ης} Οκτωβρίου 2012 στην υπόθεση R 2089/2011-2.

— Να απορριφθεί η ένδικος ανακοπή της αντιδίκου και να γίνει καθ' ολοκληρίαν δεκτή η ένδικος αίτησή της: και,

— Να υποχρεωθεί η αντίδικος να καταβάλει στη προσφεύγουσα τα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «METABIOMAX», για προϊόντα των κλάσεων 5, 16 και 30 — Κοινοτικό σήμα υπ' αριθμόν 8885261

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «BIOMAX» το οποίο καταχωρίστηκε με αριθ. 2661858, για προϊόντα των κλάσεων 5, 30 και 32

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει εν μέρει την απόφαση του τμήματος ανακοπών

Προβαλλόμενοι ισχυρισμοί: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' και του άρθρου 8, παράγραφος 5 του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου

Αγωγή της 4ης Φεβρουαρίου 2013 — ΑΝΚΟ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-64/13)

(2013/C 86/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: ΑΝΚΟ ΑΕ Αντιπροσωπειών, Εμπορίου και Βιομηχανίας (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να αναγνωρισθεί ότι η ενάγουσα δεν οφείλει να επιστρέψει ως αχρεωστήτως καταβληθέν το ποσό που η Επιτροπή τής κατέβαλε για το έργο DOC@HAND.

— Να αναγνωρισθεί ότι η ενάγουσα δεν οφείλει να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπή αποζημίωση για το έργο DOC@HAND και

— Να καταδικασθεί η Επιτροπή στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προκειμένη αγωγή αφορά ευθύνη της Επιτροπής από την υπ' αριθ. 508015 σύμβαση για την εκτέλεση του έργου «Knowledge Sharing and Decision Support for Healthcare Professionals» (DOC@HAND), δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, παρόλο που εκτέλεσε τις συμβατικές της υποχρεώσεις, η Επιτροπή, κατά παράβαση της ως άνω συμβάσεως, της αρχής της καλής πίστης, της απαγόρευσης κατάχρησης δικαιώματος και της αναλογικότητας, ζήτησε επιστροφή των καταβληθέντων στην ANKO ποσών.

Για το λόγο αυτό, η ενάγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι δεν οφείλει να επιστρέψει ως αχρεωστήτως καταβληθέν το σύνολο του ποσού που η Επιτροπή της κατέβαλε για το έργο DOC@HAND και, δεύτερον, ότι δεν οφείλει να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπή αποζημίωση (liquidated damages) για το έργο DOC@HAND.

Προσφυγή ασκηθείσα στις 7 Φεβρουαρίου 2013 — Al-Tabbaa κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-74/13)

(2013/C 86/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mazen Al-Tabbaa (Βηρυτός, Λίβανος) (εκπρόσωποι: M. Lester, Barrister, και G. Martin, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2012/739/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, για περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και για την κατάργηση της αποφάσεως 2011/782/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2012, L 330, σ. 21), καθό μέτρο αφορά τον ίδιο,
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1117/2012, της 29ης Νοεμβρίου 2012, για την εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Συρία (ΕΕ 2012, L 330, σ. 9), καθό μέτρο αφορά τον ίδιο, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και περί την εκτίμηση στο πλαίσιο της αποφάσεώς του να

εφαρμόσει τα επίδικα περιοριστικά μέτρα έναντι του προσφεύγοντος και να θεωρήσει ότι πληρούνταν κάποιο από τα κριτήρια για την εγγραφή του στον κατάλογο.

- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι το καθού δεν παρέσχε στον προσφεύγοντα επαρκείς ή πρόσφορους λόγους αναφορικά με την υπαγωγή του στα βαλλόμενα μέτρα.
- 3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι το καθού προσέβαλε τα στοιχειώδη θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος, ήτοι το δικαίωμά του άμυνας και το δικαίωμά του για αποτελεσματική ένδικη προστασία.
- 4) Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι το καθού προσέβαλε, αναίτιολογήτως ή δυσαναλόγως, τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος, ειδικότερα δε το δικαίωμά του στην ιδιοκτησία, την επιχειρηματική ελευθερία του, την υπόληψή του, καθώς και την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του.

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2013 — Syrian Lebanese Commercial Bank κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-80/13)

(2013/C 86/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Syrian Lebanese Commercial Bank S.A.L. (Βηρυτός, Λίβανος) (εκπρόσωποι: P. Vanderveeren, L. Defalque και T. Bontinck, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 25 της αποφάσεως 2012/739/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, και το παράρτημά της Ιβ', καθόσον περιλαμβάνει την προσφεύγουσα στο σημείο 34 του παραρτήματος αυτού·
- να ακυρώσει το άρθρο 1 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1117/2012 του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, καθόσον έχει ως συνέπεια να εξακολουθεί να περιλαμβάνεται η προσφεύγουσα στον κατάλογο του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1 του εκτελεστικού κανονισμού 55/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, και το σημείο 27 του παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την απόφαση που περιέχεται στην από 30 Νοεμβρίου 2012 επιστολή του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από μη επαρκή και επακριβή αιτιολόγηση, δεδομένου ότι το Συμβούλιο απλώς εξέδωσε ασαφείς και γενικού χαρακτήρα λόγους, χωρίς να επισημάνει τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους κρίνει ότι πρέπει να ληφθούν περιοριστικά μέτρα σε βάρος της προσφεύγουσας.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, δεδομένου ότι δεν υπήρξε εκατέρωθεν ακρόαση κατά τη διαδικασία εκδόσεως των προσβαλλομένων πράξεων, το δε Συμβούλιο αρνήθηκε να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία δικαιολογούντα το είδος και την έκταση της κυρώσεως.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ανάμειξη της προσφεύγουσας στη χρηματοδότηση του συριακού καθεστώτος, καθόσον το Συμβούλιο δεν προσκόμισε, πριν ή μετά την έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων, αποδεικτικά στοιχεία για το ότι η προσφεύγουσα μετείχε στη χρηματοδότηση του εν λόγω καθεστώτος.

- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλημμέλειες που ενέχει ο έλεγχος στον οποίο προέβη το Συμβούλιο και που συνεπάγονται την έλλειψη νομιμότητας των περιοριστικών μέτρων που έλαβε το Συμβούλιο, καθόσον δεν εξέτασε τη σημασία που έχουν και το αν είναι βάσιμα τα αποδεικτικά στοιχεία και οι πληροφορίες επί των οποίων μπορεί να στηριχθεί το προς λήψη περιοριστικό μέτρο.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013
— Dimension Data Belgium κατά Κοινοβουλίου**

(Υπόθεση T-650/11) ⁽¹⁾

(2013/C 86/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 73 της 10.3.2012.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

**Προσφυγή-αγωγή της 24ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση F-158/12)

(2013/C 86/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: A. Salerno και B. Cortese, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα να προσληφθεί ο προσφεύγων-επάγγελτος ως συμβασιούχος υπάλληλος της ομάδας καθηκόντων III, το οποίο είχε υποβάλει το Γραφείο Υποδομών και Διοικητικής Υποστήριξης στο Λουξεμβούργο, και η αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων-επάγγελτος.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Ο προσφεύγων-επάγγελτος ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την απόφαση του προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας «πρόσληψη και περάτωση υπηρεσιακής σχέσεως» (ΓΔ ΑΠ.Β.2) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2012, περί απορρίψεως του αιτήματος να προσληφθεί ο προσφεύγων-επάγγελτος ως συμβασιούχος υπάλληλος της ομάδας καθηκόντων III, το οποίο είχε υποβάλει το Γραφείο Υποδομών και Διοικητικής Υποστήριξης στο Λουξεμβούργο·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγόμενη να αποκαταστήσει την υλική ζημία που υπέστη ο προσφεύγων-επάγγελτος εξαιτίας της προσβαλλομένης απόφασης, η οποία πρέπει να υπολογισθεί ως το ποσό της διαφοράς μεταξύ των αποδοχών που αντιστοιχούν στην ομάδα καθηκόντων III από τον Οκτώβριο του 2011

και αυτών που συνέχισε να λαμβάνει ο προσφεύγων-επάγγελτος ως συμβασιούχος της ομάδας καθηκόντων I, προσαυξημένο με τους αντίστοιχους τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους από της ημερομηνίας καταβολής εκάστου μηνιαίου μισθού μέχρι και της ημερομηνίας πραγματικής καταβολής τους·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά ΕΟΠ

(Υπόθεση F-162/12)

(2013/C 86/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασης περί επανεντάξεως του προσφεύγοντος, κατόπιν αναρρωτικής αδείας, μετά την ημερομηνία κατά την οποία ήταν ικανός προς εργασία σύμφωνα με τις ιατρικές γνωματεύσεις.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την από 20 Σεπτεμβρίου 2012 απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων αρχής, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της 21ης Μαΐου 2012 με αίτημα την ανάκληση της απόφασης της 21ης Φεβρουαρίου 2012, περί επανεντάξεως του προσφεύγοντος από 24ης Ιανουαρίου 2012 κατόπιν αναρρωτικής αδείας.
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

2013/C 86/36	Υπόθεση T-32/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Ιανουαρίου 2013 ο Mario Paulo da Silva Tenreiro κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 14 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-120/11, da Silva Tenreiro κατά Επιτροπής	22
2013/C 86/37	Υπόθεση T-33/13: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2013 — Türkiye Garanti Bankasi κατά ΓΕΕΑ — Card & Finance Consulting (bonus&more)	23
2013/C 86/38	Υπόθεση T-37/13: Προσφυγή της 22ας Ιανουαρίου 2013 — Exakt Advanced Technologies κατά ΓΕΕΑ — Exakt Precision Tools (EXAKT)	23
2013/C 86/39	Υπόθεση T-41/13: Αγωγή της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Roy κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	24
2013/C 86/40	Υπόθεση T-46/13: Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2013 — Sabores de Navarra, AIE κατά ΓΕΕΑ OHMI — Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA)	24
2013/C 86/41	Υπόθεση T-47/13: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2013 — Goldsteig Käsereien Bayerwald κατά ΓΕΕΑ — Vieweg (goldstück)	25
2013/C 86/42	Υπόθεση T-48/13: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2013 — Out of the blue κατά ΓΕΕΑ — Mombauer (REFLEXX)	25
2013/C 86/43	Υπόθεση T-50/13: Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2013 — Think Schuhwerk κατά ΓΕΕΑ — Müller (VOODOO)	26
2013/C 86/44	Υπόθεση T-51/13: Αγωγή της 30ής Ιανουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΤΕ	26
2013/C 86/45	Υπόθεση T-62/13: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2013 — ΓΟΛΑΜ κατά ΓΕΕΑ — Glaxo Group (METABIOMAX)	27
2013/C 86/46	Υπόθεση T-64/13: Αγωγή της 4ης Φεβρουαρίου 2013 — ANKO κατά Επιτροπής	27
2013/C 86/47	Υπόθεση T-74/13: Προσφυγή ασκηθείσα στις 7 Φεβρουαρίου 2013 — Al-Tabbaa κατά Συμβουλίου	28
2013/C 86/48	Υπόθεση T-80/13: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2013 — Syrian Lebanese Commercial Bank κατά Συμβουλίου	28
2013/C 86/49	Υπόθεση T-650/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Dimension Data Belgium κατά Κοινοβουλίου	29
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2013/C 86/50	Υπόθεση F-158/12: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής	30
2013/C 86/51	Υπόθεση F-162/12: Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά ΕΟΠ	30

Τιμή συνδρομής 2013 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 420 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	910 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί), DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωση για τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL